



DIARI DE SESSIONS DE LA DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 771-1987 Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2020

Núm. 7

**Presidència
del Sr. Vicenç Thomàs i Mulet**

Sessió celebrada dia 7 d'abril de 2020

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Punt únic. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 3/2020, de 28 de febrer, de mesures urgents en matèria d'habitatge.. 98

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyors diputats i diputades, ara se sent massa, perquè hi ha poca gent, moltes gràcies per ser aquí.

Punt únic. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 3/2020, de 28 de febrer, de mesures urgents en matèria d'habitatge.

Començam amb la primera Diputació Permanent, que té com a punt únic el debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 3/2020, de 28 de febrer, de mesures urgents en matèria d'habitatge.

Els he de recordar que, per acord de la Junta de Portaveus del dia 1 d'abril, el debat consistirà en una intervenció d'un membre del Govern, per 15 minuts; intervencions a favor, intervencions en contra durant 10 minuts i rèpliques i contrarèpliques durant cinc minuts.

Per tant, començam amb la intervenció per part d'un membre del Govern per a l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat, té la paraula el conseller Pons.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui duem a validació, per part del Parlament, el Decret Llei de mesures urgents en matèria d'habitatge, aprovat pel Consell de Govern el passat dia 28 de febrer, i ho fem en unes circumstàncies que mai no ens hauríem imaginat, sota un impacte que ens ha sacsejat a tots, aquí, a les nostres illes i a tot el món, una situació sense precedents, amb conseqüències gravíssimes de vides humanes i també d'efectes econòmics i socials de gran magnitud.

El que hem viscut en aquestes tres darreres setmanes i viurem encara a les tres properes, ens obligarà a replantejar-nos moltes coses, a replantejar-nos moltes accions, a prioritzar noves polítiques. No sabem encara amb certesa com serà el món quan haguem superat i derrotat el COVID-19, el que sí sabem, però, és que les polítiques socials, les de major cobertura dels drets més bàsics, com ara la salut, l'educació, les polítiques socials o les d'habitatge, haurem de preservar-les, de protegir-les encara més si el que volem és mantenir un món amb oportunitats i dignitat per a tothom.

I per açò, conscient de la importància de les polítiques públiques en matèria d'habitatge, avui duem, i vam decidir dur a aquest Parlament, convocat en circumstàncies excepcionals, la validació del Decret Llei de mesures urgents en matèria d'habitatge el qual vàrem aprovar, per Consell de Govern, ho deia abans, ara poc més de tres setmanes; un decret llei que dóna continuïtat a la Llei d'habitatge de les Illes Balears la qual estableix els principis vertebradors i empara les polítiques d'habitatge que aplicam; una llei moderna, avançada, que va introduir mesures pioneres a tot l'estat com era la de la mobilització dels habitatges dels grans tenidors que es

trobaven fora del mercat, o la qualificació també dels HPO de tot el nou habitatge que es construeixi a partir d'ara, qualificació que sigui de per vida.

Mesures legislatives a les quals hem de sumar les diferents convocatòries d'ajudes en matèria d'habitatge, com ara les ajudes de lloguer a més de 3.000 famílies beneficiàries cada any, la promoció de més de 600 habitatges, nous habitatges, protegits en règim de lloguer social per part de l'IBAVI que impulsam dins aquest mateix 2020, o el desplegament reglamentari que ja hem iniciat, com ara el de la regulació del sector immobiliari o la determinació dels criteris de les inspeccions d'habitatges ja construïts, propostes ja treballades, definides i que s'executen; propostes a les que ara sumarem les noves mesures extraordinàries orientades a donar una resposta ràpida i efectiva que ens hauria de permetre, entre d'altres, ampliar l'oferta d'habitatges de protecció pública en règim de lloguer de manera molt més ràpida; fomentar la construcció d'allotjaments dotacionals per donar una resposta transitòria a les necessitats d'habitatge, o posar en el mercat habitatge assequible mentre reforçam el compliment de la Llei d'habitatge de les Illes Balears.

I aquestes propostes naixen d'un treball previ de debat, de reflexió i de definició que va començar tot just a l'inici de l'actual legislatura i que culminava el passat dia 17 de febrer, en el marc de la Mesa d'Habitatge, amb la presentació conjunta amb institucions, sectors econòmics i socials i col·legis professionals vinculats a l'habitatge de les 25 mesures estratègiques en matèria d'habitatge, les vint-i-cinc primeres mesures estratègiques en matèria d'habitatge d'aquesta legislatura, però que no seran les darreres, perquè n'hi haurà més.

Insistesc, són les primeres accions, les que han estat treballades, debatudes i reflexionades amb tots els agents vinculats a la complexa realitat de l'habitatge i que ara, a més, més que mai necessitam per continuar avançant amb seguretat en l'aplicació de polítiques d'habitatge per poder respondre cada vegada amb més força a les demandes de la ciutadania.

Vull agrair aquí sincerament la implicació, l'esforç i la voluntat de treball i també d'acord del conjunt de gent que hi ha participat, dels col·legis professionals; dels constructors i promotors; de les organitzacions no governamentals, com ara la PAC; de les associacions; de les diferents institucions, FELIB, i de l'Associació de Consumidors. Entre tots ells han sortit propostes, entre tots ells han sortit iniciatives que avui elevam a aquesta cambra, tots membres de la Mesa de l'Habitatge, que va validar les propostes recollides en el decret llei que avui proposam validar, mesures extraordinàries que se centren exclusivament en sòl urbà i urbanitzable per plantejar la resposta a la problemàtica de l'habitatge des de la millora de la gestió dels recursos urbans existents, amb l'objectiu d'incrementar de forma més àgil el parc públic d'habitatge, implicar el sector privat en la construcció d'HPO, guanyar agilitat administrativa i articular mecanismes per respondre a la governabilitat.

Per aconseguir-ho quatre grans blocs d'actuació que aglutinen tota la feina i permetran executar-la en tota la seva profunditat, alhora que ens serviran de guió per poder explicar-la davant d'aquesta cambra.

El primer bloc, idò, sis accions molt definides lligades a nous instruments per al Govern. La primera d'elles, l'ampliació general del dret de tempteig i retracte del Govern per obtenir més habitatge, es podrà adquirir preferentment no només HPO en venda, com fins ara, sinó també sòl reservat a HPO. Igualment el Govern podrà exercir també el dret a adquirir preferentment edificis que es vinguin a un sol comprador si hi ha habitatges llogats.

Segona acció. El Govern podrà ser comprador prioritari en totes les operacions en immobles procedents d'execució hipotecària o dació en pagament entre grans tenidors. Així podrà comprar habitatges, sòls i edificis procedents d'execució hipotecària, dació o compensació de deutes quan un gran tenidor pretengui vendre a un altre. Així, els sòls, promocions i habitatges que quedin en mans d'un banc estaran subjectes al dret de tempteig i retracte del Govern si el banc els vol vendre a fons d'inversió o a les seves societats immobiliàries.

Tercera acció. Es permetrà construir HPO dotacional a sòl d'equipaments públics, sempre amb l'acord amb els ajuntaments.

Quarta. Es crearà un catàleg de sòls públics municipals i insulars per construir habitatge. En sis mesos els ajuntaments i els consells insulars hauran de comunicar el llistat de sòl públic del qual disposen susceptible de ser destinat a habitatge o a allotjament.

Cinquena. Es podrà construir HPO a partir d'edificacions inadequades amb llicència caducada. Es tracta d'aprofitar, per disposar de més HPO, d'edificacions que quedaren a mig fer durant la crisi. Així, qualsevol edificació inacabada en sòl urbà amb llicència caducada i inadequada al planejament en vigor es podrà acollir a una nova llicència, però tota la superfície construïda que no s'adequa al planejament actual se cedirà a l'administració per fer HPO.

I sisena. S'endureix el règim sancionador d'habitatge als grans tenidors, s'incrementa la sanció per incompliment dels grans tenidors de comunicar els habitatges buits. Ara es sancionarà per cada habitatge no comunicat.

Segon bloc. El decret llei regula noves fórmules de col·laboració publicoprivada en la construcció i gestió d'HPO, amb cinc accions molt definides. La primera, dret de superfície a favor de persones físiques o jurídiques amb fixació màxima de preus de lloguer. L'objectiu és posar a l'abast de la ciutadania habitatge a un preu assequible. S'estableix el dret de superfície a favor de persones físiques o jurídiques privades per a la construcció d'habitatges protegits en règim de lloguer, amb fixació de preus de lloguer màxim per un termini de temps de cinquanta anys, llavors, el sòl i els habitatges revertiran a l'administració; una

experiència pionera a les Balears que a altres comunitats autònomes s'està desenvolupant. Hi haurà aquí ara una feina important a fer, que em consta que alguns dels grups han manifestat la seva preocupació, especialment faig referència i esment a Ciutadans, i que la nostra voluntat és recollir tots aquells suggeriments, propostes de millora que facin que això sigui atractiu, evidentment, perquè pugui haver-hi ofertes diferents dels diferents promotors amb la intenció que el Govern evidentment adjudiqui a aquell que faci la millor proposta, però oberts aquí a poder treballar-ho, faltaria més, de manera conjunta perquè es tracta de fer mesures que tinguin repercussió en benefici dels ciutadans.

Segona. S'exceptuen les cooperatives d'HPO del requisit d'adjudicació per ordre de llistat de demandants d'HPO. Es permet que els cooperativistes així, idò, d'HPO puguin construir i adjudicar-se els pisos donant així la possibilitat d'accedir a l'habitatge a un preu assequible per a aquests promotors, facilitant d'aquesta manera la creació de cooperativistes en funció de la seva voluntat.

Tercer. Canvis en l'índex d'intensitat residencial per a HPO. L'índex d'intensitat d'ús residencial en sòl urbà serà d'un habitatge per cada 60 m² de superfície edificable residencial amb l'objectiu d'optimitzar el sòl urbà existent.

Quarta. Es possibilita el lloguer als habitatges construïts a les reserves estratègiques de sòl.

Cinquena. Es fixen plans de conservació i rehabilitació per tal de promoure la rehabilitació d'immobles a les àrees especialment degradades. Aquest era un plantejament fet per diferents ajuntaments on les ajudes poden suposar que l'immoble, o una part d'aquest, sigui destinat a HPO.

Tercer bloc. Mesures per guanyar agilitat administrativa, quatre accions aquí. La primera, els projectes d'habitatges de titularitat pública tendran un recorregut més ràpid, els projectes d'obra d'HPO pública podran ser aprovats per Consell de Govern si els ajuntaments no donen llicència en un termini de dos mesos.

Segona acció, desenvolupament de sòl públic per a la construcció d'habitatge regulat. Els instruments de gestió del sòl de titularitat pública per a la construcció d'habitatge regulat podran ser aprovats directament per Consell de Govern. L'aprovació de plans especials i projectes de desenvolupament requeriran de l'informe emès per una comissió de cooperació interadministrativa entre les administracions amb competències concurrents. La voluntat aquí és impulsar projectes tan importants com Ca'n Escandell, a Eivissa, o can Domenge o Son Busquets, aquí a Ciutat de Palma.

Tercera acció, col·laboració amb els col·legis professionals. Es possibilitarà la col·laboració entre ajuntaments i col·legis professionals per a l'agilitació administrativa en la tramitació de llicències urbanístiques.

Quarta acció, simplificació de les tramitacions en recursos hídrics. Es clarifica quin són els supòsits en els quals no és necessària l'autorització de recursos hídrics i es defineix un règim específic per a promotors perquè la tramitació sigui més àgil.

Aquestes mesures del decret es complementen, a més, amb la creació d'una mesa d'agilitat administrativa en matèria de tramitació urbanística. L'objectiu és definir i fixar noves mesures per reduir els terminis administratius. És un nou espai de diàleg i trobada entre Govern, ajuntaments, FELIB, consells insulars i col·legis professionals.

Quart bloc. Mecanismes per respondre a les situacions de vulnerabilitat. Aquí, la primera, la més important, l'obligació dels grans tenidors d'oferir un lloguer social; en situació d'especial vulnerabilitat els grans tenidors estan obligats a oferir un lloguer social que no pot superar el 30% dels ingressos abans d'iniciar un procediment de desnonament. Vull recordar que en aquest àmbit, a banda del decret llei que avui sotmetem a aprovació, s'ha acordat també en el si de la Mesa d'Habitatge el paquet de mesures extraordinàries d'habitatge, una sèrie de mecanismes per abordar les situacions de vulnerabilitat en matèria d'habitatge, i els ho vull recordar.

La primera, la creació d'una mesa interinstitucional de vulnerabilitat en matèria d'habitatge. L'objectiu d'aquesta mesa serà atendre els casos urgents de desnonament i situacions de vulnerabilitat millorant així la coordinació entre institucions.

La segona, la concreció dels sectors socials destinataris d'habitatge dotacional, seran els col·lectius especialment vulnerables. A qui ho destinarem per tant? A joves, a gent gran i a persones amb necessitats socials derivades de violència de gènere, processos de desnonament o anàlegs.

La tercera, l'increment de les ajudes al lloguer. Ja hi ha hagut un progressiu increment de les ajudes de lloguer des de la passada legislatura. Per a la convocatòria de 2019 ja havia augmentat la partida pressupostària fins a un total de 8.400.000 euros. En aquest punt els vull recordar que en les circumstàncies que vivim ara, motivades per la crisi del coronavirus, a més de les mesures de protecció acordades per l'Estat, el Govern ha acordat accelerar els tràmits per tal de fer arribar la liquiditat a les famílies amb la màxima agilitat possible. Així, els sol·licitants de les ajudes de 2018, 19 perdó, les rebran dins aquest mes d'abril i es faran les comprovacions de compliment de requisits després. Parlam, per tant, de 9 milions d'euros.

Tercera i quarta, la cessió d'HPO a serveis socials per a situacions d'extrema necessitat. Acord de col·laboració, per tant, entre IBAVI i serveis socials. L'IBAVI cedirà un paquet d'HPO a serveis socials per a aquelles persones en situacions de vulnerabilitat extrema.

A més, i ja per finalitzar, assenyalar que el decret llei fixa també altres mesures importants a les quals crec important fer

referència, dues d'elles: sancions per publicar o comercialitzar infrahabitatge en règim de lloguer, se sancionerà tant qui anuncia com la plataforma que ho anunciï de tots aquells habitatges en règim de lloguer que no compleixen les condicions més mínimes d'habitabilitat. I també la reducció de règims d'habitatge protegit en el règim general únic, açò acordat també, on desapareix el règim que permetia fer HPO a preus molts alts, de 3.000 euros el m², queda ara en 2.000 euros el m², la construcció d'HPO, una qüestió també treballada.

Acab ja, senyores i senyors diputades, el temps ja està finalitzant, només per dir-los que aquest és el fruit d'una feina feta durant molt de temps que suposa esforços d'acord amb els diferents col·lectius, sabem que açò mai no és fàcil perquè sempre hi ha actors amb interessos molt diferents al voltant de la realitat de l'habitatge. La voluntat és seguir treballant i rebre o estar atents a les propostes que vostès ens puguin fer arribar. En la mesura del possible, com a Govern de les Illes, la nostra voluntat serà cercar sempre aquest acord.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, conseller Pons. Ara correspon començar les intervencions dels grups. Com vostès saben en aquests debats primer han d'intervenir aquells grups que volen intervenir a favor, després els que volen intervenir en contra i després els que només volen fer una fixació de posicions. Per tant, he de demanar als portaveus dels grups que comuniquin a la presidència en quin dels tres grups es volen inserir. Grup Popular? Ciudadanos?

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Fixació de posició.

EL SR. PRESIDENT:

Grup VOX?

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

El Pi?

EL SR. MELIÀ I QUES:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

Unidas Podemos?

LA SRA. SANS I REGIS:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

MÉS per Mallorca?

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Socialista?

LA SRA. CANO I JUAN:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

I saludam a... o saludo el Sr. Castells, qui participa des de Menorca per videoconferència, en representació del Grup Mixt. El Grup Mixt? Em sent, Sr. Castells? Sr. Castells? Sr. Castells, em diuen que igual té el micro...

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí?

EL SR. PRESIDENT:

Ara, ara, ara.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Em sap greu.

EL SR. PRESIDENT:

Torni a repetir, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Primer de tot, una salutació, bon dia a tothom. Jo intervindrè en el torn de fixació de posició.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, doncs, moltes gràcies. Així començam el torn a favor. En primer lloc, ha de parlar el representant d'Unidas Podemos, Té la paraula la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Aquest debat és possible que s'hagués produït en termes diferents si no estiguéssim de ple en la crisi del coronavirus, i vull dir que les a Illes Balears teníem i tenim una emergència d'habitatge a causa de múltiples factors com

són la proliferació de lloguers temporals a causa del lloguer turístic; preus elevats de lloguer, però també de compra per mor que a Espanya s'ha permès especular amb l'habitatge; dificultat per trobar feina, i una llarga llista d'espera per accedir a un habitatge social, entre d'altres.

Qui cregui, però, que per ics o per i aquesta emergència d'habitatge ja no hi serà, s'equivoca, ara entren en joc lamentables conseqüències de la crisi del coronavirus, als salaris baixos s'hi sumen la pèrdua d'ingressos o la pèrdua de la feina directament. Això suposa una situació d'emergència que viurem en els pròxims mesos fins que l'economia de les Illes Balears es torni a equilibrar i el mercat laboral pugui absorbir de nou les persones en edat activa de treballar. S'han fet i es fan estudis per saber quin serà l'impacte d'aquesta crisi i cal estar preparats.

Per tant, es fa palesa la necessitat imperiosa de poder seguir garantint un habitatge digne a les famílies i a les persones a la nostra comunitat. Una casa, una casa no és només un lloc on hi vius, és un lloc que et protegeix i sobretot protegeix a la teva família, un espai que ens dóna seguretat. Per tant, com a representants de la ciutadania hauríem de tenir ben present l'article 47 de la Constitució Espanyola que diu que tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat, i no sols tenir-ho ben present, sinó treballar per aconseguir que aquest dret no sigui sols unes lletres sobre un paper sinó una realitat; perquè alguns partits només mencionen la Constitució quan els interessa, però quan es tracta d'ajudar a la gent s'obliden.

A la passada legislatura ja es varen fer passes en aquest sentit amb l'aprovació de la Llei d'habitatge de les Illes Balears, una llei que cal desplegar ja i que cal fer-ho amb la màxima celeritat.

El decret llei que avui debatem aquí és un exemple de les dues coses, apostar per fer arribar el dret a l'habitatge a tothom, principalment a totes aquelles persones i famílies més vulnerables o amb més dificultats per accedir a un habitatge, i apostar també per la celeritat i aconseguir agilitat en la tramitació administrativa i burocràtica per tal d'accelerar la promoció d'habitatges.

A la crisi de 2008 es varen cometre molts d'errors, el principal deixar a l'estacada a milers i milers de famílies i persones. Es varen posar els interessos dels bancs per sobre de les persones moltes de les quals varen acabar al carrer, tot el que havien construït durant anys d'un dia per un altre es varen quedar sense res i allò que havia estat ca seva va deixar de ser-ho. Perquè no se'n parla, però darrera molts de desnonaments sense alternativa d'habitatge hi va haver molts de suïcidis, especialment en persones majors. No es pot tornar fallar a la majoria social, i crec que de moment es va pel bon camí per no tornar a fer-ho.

Aquest decret llei, tot i que es va redactar abans de la crisi que vivim, té alguns punts que seran de molta utilitat davant la situació en què ens trobam. Per exemple, que els grans tenidors no puguin desnonar les famílies o persones en

situació de vulnerabilitat sense abans oferir un lloguer social; per evitar el que va ocórrer en el passat que moltes famílies es quedaren sense alternativa ni cap opció. Una passa importantíssima tenint en compte que actualment molts de lloguers o hipoteques suposen més del 70 i el cent per cent del salari mínim interprofessional i que davant la pèrdua d'ingressos o del treball serà complicat poder fer front a aquesta despesa, quan tots sabem que el recomanable és que el lloguer o la hipoteca no suposin més del 30% dels ingressos que una persona rep.

El per què, doncs, encara que per a alguns que viuen dins una bombolla els pareixi estrany, la gent ha de poder menjar, pagar els estudis dels seus fills, pagar factures, fer-se càrrec de persones majors o totes aquestes situacions diàries en les quals ens trobam una gran majoria social i que cada més han de fer filigranes per poder arribar a final de mes. És per això que aquests preus de lloguer social que s'ofereixin per part dels grans tenidors i alhora els que posi l'administració esperam que tinguin un efecte sobre els preus en el mercat d'habitatge lliure i deixem de veure espais de 30 metres quadrats per 800 euros.

D'altra banda, segons el decret llei, en el 2018 hi havia més de 8.000 persones demandants d'habitatge públic. A aquesta xifra, que augmentarà en els pròxims mesos, se li ha de donar una sortida i la fórmula és incrementar el parc públic d'habitatge ja, sense més demores. Per una part, el decret llei agilita tota la tramitació administrativa i en redueix els terminis, la finalitat és no tenir en cua múltiples peticions i donar sortida als diferents projectes que es presentin.

També, per augmentar aquest parc públic d'habitatge, s'ha incorporat una modificació a la Llei d'habitatge on s'inclou la definició actualitzada d'allotjaments dotacionals i, a més, el decret llei en regula la seva promoció. Aquests habitatges dotacionals són per donar resposta transitòria a les persones que tenen necessitat d'un habitatge, especialment d'aquells col·lectius més vulnerables com, per exemple, haver estat desnonat o estar en procés de desnonament, haver patit violència de gènere o ser persones majors, entre d'altres, fent extensible la possibilitat d'ubicar-se a sòls residencials o a sòls o edificacions destinades a dotacions o a equipaments públics.

Un altre element que permetrà incrementar aquest parc públic d'habitatge es refereix a la possibilitat que tots aquests edificis que tenen l'estructura feta, però que no es varen acabar pel motiu que sigui, es puguin renovar la llicència i passin a engrossir el parc d'habitatge públic, i és que és curiós la quantitat d'edificis que es troben en aquesta situació, només a Manacor n'hi ha un munt disseminats per tot el municipi. Tenc records de quan era nina de diversos blocs que estaven en aquesta situació i que allà continuen encara, és una qüestió que tots els ciutadans i ciutadanes segurament a qualque moment haurem pensat per què no s'acaben aquests edificis i passen a formar part d'aquest parc d'habitatge públic, novament la burocràcia i les traves administratives són un dels principals motius.

És una bona notícia, per tant, que aquest decret llei doni sortida a la gran quantitat d'edificis que es troben en aquesta situació i que aquesta mesura, al final, revertirà positivament en els ciutadans i ciutadanes dels diferents municipis ja que podran disposar d'habitatge social, fent que si hi ha demandant d'aquell municipi a la llista d'espera sempre és una bona notícia que et puguin oferir quedar allà on vius.

Ara bé, ens agrada tot d'aquest decret llei? No, i això ha estat una qüestió pública, però formar part d'un govern en coalició de vegades fa que s'hagi de cedir en algunes qüestions per arribar a un punt intermedi. Les nostres aportacions han fet que aquest decret llei tenguí unes pinzellades més socials que les inicials, això sí, el nostre grup parlamentari estarà vigilant que no es beneficiïn els de sempre i que aquest decret llei realment sigui una eina útil per a la gent, perquè aconseguixin un habitatge digne, adequat, accessible i assequible, de manera que millori la seva qualitat de vida.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sans. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Bé, està clar que patim una crisi d'habitatge des de fa molts d'anys i aquest decret llei es vol sumar a les polítiques d'habitatge que ja s'havien iniciat, per tant, dir que no partim de zero amb aquest decret llei, crec que és una qüestió que hem de posar sobre la taula, que hem de destacar i que la Llei d'habitatge ja va iniciar aquesta tasca en aquest Parlament, de forma valenta i pionera, però també vol dir que no ens podem aturar perquè aquesta nova crisi sanitària, precisament el que ha fet més present que mai és que aquesta crisi d'habitatge, de manca d'habitatges de lloguer, de pujada de preus inassequible per a molta gent, doncs, el que ha fet és fer més evident que mai la necessitat de fer possible el dret a l'habitatge com a una qüestió vital.

Perquè comprovam avui, més que mai, com he dit, que és el lloc on ens podem refugiar, l'espai on ens trobam confortats i segurs, i això és una prova afegida que necessitam accions urgents com aquest decret llei i d'altres.

No ha estat fàcil aquest decret, jo crec que la companya que m'ha precedit ho ha dit ja, crec que és cert que fins i tot els grups polítics que hem impulsat aquest decret llei doncs hem tenguut una tasca de consensuar moltes mesures i, per tant, crec que això és també el que fa positiu aquest decret llei, haver aconseguit aquest consens. Per tant, l'objectiu d'aquest decret és que, d'una part, entre totes les administracions públiques, de forma coordinada i aprofitant tots els recursos que tenim a l'abast, es doni una resposta eficient, imaginativa i valenta a les necessitats reals de la ciutadania en aquesta matèria, i alhora també mantenir el preu de l'habitatge en el

mercat lliure, però fent així que tota la població es pugui veure beneficiada.

Per tant, nosaltres creiem, com a MÉS per Mallorca, que la feina conjunta de les diferents administracions públiques és imprescindible, ha estat una reivindicació sempre de MÉS per Mallorca, i aquí és on ens du aquest decret llei, que ajuntaments, consells i Govern, en la mesura de totes les seves possibilitat i guardant les seves competències, però amb agilitat, han de fer possible que amb poc temps vegem plegats com hi ha més habitatge per llogar.

Aquest decret llei consideram també positiu que impliqui el sector privat de la construcció i gestió d'habitatge HPO, perquè és el mateix que dir que també el sector privat s'impliqui en la solució d'aquesta crisi d'habitatge.

També volem destacar que les mesures concretes, no les vull..., jo crec que el conseller ho ha fet i els que m'han precedit, volem destacar aquesta ampliació del dret de templeig i retracte per obtenir més habitatges, que es podrà adquirir sòl reservat a habitatge HPO i edificis que es vinguin a un sol comprador on hi hagi habitatges llogats; on podrà també l'administració comprar habitatge quan hi hagi execucions hipotecàries de dació o pagament amb deute o quan un gran tenidor pretengui vendre a un altre. Per tant, consideram positives també aquestes mesures per evitar desnonaments dels més vulnerables, i avui més que mai crec que en som conscients de la seva necessitat.

En definitiva, una passa més per seguir desenvolupant polítiques actives d'habitatge, tan necessàries al nostre país, sobretot ara que ens ve una crisi la proporció de la qual avui ningú no és capaç de calcular.

Dit això, a un moment com aquest, des de MÉS per Mallorca no podem deixar d'esmentar que aquesta crisi sanitària, com he dit abans, ha posat en evidència la urgència de mesures urgents en matèria d'habitatge a nivell local, autonòmic i estatal per pal·liar l'impacte social i econòmic; sabem, tots coneixem les mesures que a nivell estatal s'han posat en marxa a nivell de real decret llei, per a mesures d'urgència, com són la suspensió de desnonaments, la pròrroga de contractes, microcrèdits, moratòria de pagament de renda a grans tenidors, moratòria d'hipoteques, etc. Ara bé, també és vera que volem aprofitar per dir que des de MÉS per Mallorca algunes d'aquestes mesures esmentades, tan necessàries també, a qualche punt ens semblen insuficients i que potser no tenen la seva eficàcia per fer front a aquesta crisi, perquè en aquest moment hi ha molta gent per a la qual és inviable demanar crèdits per pagar el lloguer i els requisits que es demanen per a aquesta moratòria d'hipoteques són massa exigents, per tant ens sumam a aquests que demanen que també hi hagi més mesures per pal·liar aquestes insuficiències, podem dir, que no podem deixar tirada la gent, i no pot passar sobretot el que va passar en el 2008 que hi hagi gent que quedi enrera i ja no pugui tornar enganxar-se al carro; no pot ser que al cap de deu anys vegem que els rics s'han fet més rics i els pobres més pobres, crec que hem d'evitar,

sobretot, tornar a aquesta situació i que es repeteixin aquests fets.

I nosaltres consideram que a nivell estatal, a nivell autonòmic, ja les ha dites, les mesures crec que les ha explicades el conseller, les que s'han pres a nivell autonòmic; a nivell local, sabem que l'Ajuntament de Palma també n'ha preses d'importants en els habitatges públics que té l'Ajuntament de Palma, etc., però sí que és cert que, més que mai, hem d'evitar aquesta qüestió, hem d'evitar deixar enrera la gent, deixar la gent al carrer i, per tant, que no quedi depenjada. I per això no ens podem desconnectar precisament de quines són les necessitats de la gent treballadora, de la gent dels petits llogaters, dels petits arrendadors i de tothom.

Per tant, sí que ens sumam a aquesta, que creiem que encara s'hauran de fer més mesures i s'hauran d'aprovar més mesures a nivell estatal per a, diguem, fer front a aquesta crisi sanitària, que ha provocat també agreujar més la crisi d'habitatge en la qual ja estàvem confinats de qualche manera, teníem un confinament de crisi d'habitatge, però tenim un confinament de restar a la nostra casa, però també és cert que això ens lliga i també ens confina.

És vera, però, que, des de MÉS per Mallorca, consideram que aquest decret llei posa en marxa mesures valentes, de col·laboració, com he dit, publicoprivada, i després d'aquesta crisi sanitària, que és una crisi de lloguer, com he dit, necessitam que es plantegin en el futur més solucions encara estructurals per donar estabilitat al mercat d'habitatge digne i assequible.

Acabam, des de MÉS per Mallorca, amb aquest suport a aquest decret llei d'habitatge, ens sumam, com hem fet sempre, a les polítiques ja iniciades, però ara més necessàries que mai perquè en matèria d'habitatge, com he dit, no podem deixar tirada la gent, no podem permetre que ningú quedi enrera i no recaigui per aquest pes de la crisi i que no siguin els mateixos de sempre que paguin la crisi, com va passar en el 2008. Per tant, des de MÉS per Mallorca tot el nostre suport, però també tota la nostra empena perquè continuem amb aquestes mesures i, a partir d'aquí, que sapiguem tots que haurem de fer molta feina precisament..., ja n'èrem conscients que havíem de fer front a aquesta crisi d'habitatge, però jo estic segura que, després d'aquesta crisi sanitària, malauradament, aquestes mesures hauran de ser encara més potents i més fortes, per tant, des de MÉS per Mallorca el nostre suport.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Garrido.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. L'habitatge és un tema de país, malgrat les discrepàncies polítiques que puguem tenir,

que hi són, lògicament, però malgrat les idees confrontades que puguem defensar, l'habitatge és i ha de ser un tema de país, i un assumpte que ens preocupi i ens ocupi a tots i a totes. Per tant, no s'hauria de tractar com a un conflicte, perquè és un assumpte que deixa molta gent vulnerable i no tan vulnerable desprotegida, i aquest és el drama, aquest ha de ser el que ens mogui i els interessos partidistes haurien de quedar de banda, sobretot en aquest moment.

Aquestes setmanes ha quedat palesa la importància de l'habitatge, d'unallar on tots puguem protegir-nos i sentir-nos segurs, als ciutadans els hem demanat que quedin a casa seva, però n'han de tenir o la casa ha de tenir les mínimes condicions d'habitabilitat. Un dels principals compromisos que hem adquirit per a aquesta legislatura és el de convertir el dret a un habitatge en un vertader dret fonamental, el compromís de posar-lo a la mateixa alçada que avui tenim el dret a l'educació o a la salut, i en els moments difícils que vivim, com els d'ara, és quan de veres ens adonam que els serveis públics són més necessaris que mai; que qui és capaç de donar coherència i equitat a la nostra societat són les administracions públiques, amb el manteniment dels serveis públics bàsics i essencial, i l'habitatge n'és un.

Per això, el decret llei que avui ens ocupa, per això la seva necessitat de la seva tramitació d'urgència, per això la seva necessitat de convalidació i d'urgència immediata de les seves disposicions, per això la necessitat d'un marc legal i de seguretat jurídica i immediata que ens permeti, de manera àgil, començar a construir habitatges de protecció oficial i que doni garanties als ciutadans front a possibles abusos.

Veiem com any rera any la situació s'agreuja una mica més, si fins fa una dècada l'accés a l'habitatge era impossible per als ciutadans amb menys ingressos o amb més dificultats per accedir al mercat laboral, avui veiem com són els treballadors i les treballadores, la classe mitjana, la que es veu poc a poc exclosa del dret a l'habitatge, ara veiem com la vulnerabilitat arriba a quasi tots els segments de la població. La realitat de les darreres setmanes ens aboca a una situació de crisi que es veurà agreujada amb manca de liquiditat a les famílies, que hauran de decidir ajornar el pagament de les seves rendes de lloguer o de les hipoteques, posant-les en situació de vulnerabilitat o d'extrema vulnerabilitat. Tant el Govern central com el Govern de les Illes ja han pres mesures per pal·liar aquesta situació, posant a disposició de les famílies la liquiditat que necessiten, però impedir que a causa d'aquests fets es puguin produir desnonaments o que s'agreugi aquesta vulnerabilitat també és a les nostres mans.

I aquí prenen especial rellevància les mesures per donar resposta a la vulnerabilitat d'aquest decret i també les mesures que faran incrementar el parc públic d'habitatge.

Entenem que aquest decret fa passes per avançar en la lluita contra l'emergència d'habitatge i cap a canviar el model d'habitatge públic a Balears. Nosaltres sempre hem defensat que s'han de combinar actuacions d'emergència a curt termini i actuacions a mig i a llarg termini, que hem de canviar i avançar cap a un model que fomenti l'habitatge protegit i

l'habitatge protegit de lloguer i, en aquest sentit, el decret fa aquestes passes per revertir aquesta actual situació.

Hem d'entendre que l'habitatge a Espanya és, des de fa molts d'anys, un bé especulatiu i no és un dret, i això és perquè les polítiques d'habitatge moltes vegades han fomentat aquest fet, l'alliberament del sòl que va fer el PP i l'ofegament financer dels ajuntaments varen empènyer a crear una bombolla especulativa. Les polítiques basades en habitatge social de compravenda també van impedir que les administracions poguessin anar creant una borsa d'habitatge públic de lloguer assequible.

La Llei d'habitatge va donar una passa molt decidida per afrontar i lluitar contra aquesta situació i ens dona eines per combatre-la, fites com la definició de gran tenidor, del tempteig i retracte o de la permanència en la consideració d'habitatge protegit són essencials per revertir el model actual. Ara, amb aquest decret, és el moment de desenvolupar aquells aspectes més urgents, d'afrontar la situació d'urgència en què ens trobam. Aquest marc normatiu, el ja aprovat i el que avui esper que puguem aprovar, és un canvi d'entendre que el dret no és posseir i acumular habitatges, que el dret no és especular amb un bé bàsic com és l'habitatge, és entendre que el dret és poder accedir a un habitatge digne a un preu assequible, i en aquest canvi acompanyarem completament tant el Govern com la Conselleria d'Habitatge.

En el moment de l'aprovació d'aquest decret hi havia més de 8.000 demandants d'habitatge de protecció oficial, probablement ara en siguin molts més, per tant és evident que l'actual parc no els dona resposta, com tampoc no els dona resposta el parc privat de protecció oficial. Necessitam instruments que permetin donar solucions àgils a aquesta demanda i que donin seguretat jurídica tant als ciutadans com també als operadors i a les administracions públiques. Per això voldria dibuixar algunes de les principals característiques del decret i els pilars sobre els quals creiem que es basa.

El primer són les mesures per incrementar el parc públic d'habitatge, mesures que també permetran canviar el model d'habitatge protegit de la nostra comunitat. En aquest cas, es lliguen les polítiques urbanístiques amb polítiques d'habitatge per potenciar la promoció d'habitatge protegit en règim de lloguer, aquest és un dels elements singulars d'aquesta norma.

El segon pilar, i per a nosaltres bessó d'aquest decret, són les mesures per donar resposta a la vulnerabilitat, mesures que ens permetran atendre millor els casos d'emergència que completemen perfectament les que ja es varen aprovar a la Llei d'habitatge, aprofundint en el vessant d'habitatge com a política de cohesió social i com a política estructural de l'estat social en què vivim. Per primera vegada en el nostre ordenament es regulen els allotjaments dotacionals, les administracions públiques es troben amb greus dificultats per donar resposta a casos d'emergència, per tant, es posa a disposició de totes elles la possibilitat de construir aquests allotjaments dotacionals, com a solució residencial transitòria per a persones que tenen necessitat d'habitatge, destinats preferentment a col·lectius especialment vulnerables.

Des de l'aprovació del decret, el dia 28 de febrer, els grans tenidors, abans de desnonar, estan obligats a oferir un lloguer social a les persones en situació d'especial vulnerabilitat que no superi el 30% dels seus ingressos, i al mateix temps es reconfiguren i reforcen el dret d'adquisició preferent de l'administració en els casos de venda o d'execució hipotecària, en l'ampliació del supòsit de temp-teig i retracte, i es redueix el règim d'habitatge protegit a un únic règim, el general, afavorint així la rebaixa dels preus. És a dir, s'amplien els supòsits en que prima l'interès general d'accés a un habitatge digne per sobre de les operacions especulatives.

Aquestes mesures estan estretament lligades amb el tercer pilar, l'agilitat administrativa, que cerca que les administracions públiques promoguin, d'una manera àgil, la construcció d'habitatge públic, i configuren una sèrie d'instruments de gestió, ordenació i regulació urbanística que permetran al Govern aprovar-los de manera ràpida. Aquesta agilitat administrativa també es dona en promocions privades en establir instruments de col·laboració entre col·legis professionals i ajuntaments per agilitar les llicències o simplificar els tràmits davant recursos hídrics.

Per últim, el quart pilar és la col·laboració publicoprivada, amb mesures noves també en el nostre ordenament jurídic: per una banda, la possibilitat de reprendre la construcció dels edificis inacabats, però inadeguats al planejament, permet que els promotors privats puguin acabar aquells edificis que moltes vegades estaven abocats a la seva demolició i, a més, permet que s'incrementi el parc públic d'habitatge. I la segona mesura nova és la possibilitat que els promotors puguin adquirir el dret de superfície sobre el sòl públic per construir habitatge públic de lloguer, habitatge públic de lloguer que després revertirà a l'administració pública i, per tant, que després revertirà al canvi de model que plantejàvem.

Per últim, i ja per acabar, perquè veig que se m'acaba el temps, no podem deixar de remarcar el paper municipalista d'aquest decret, perquè tenim molt present el gran repte que suposa l'habitatge i tot el que comporta per als ajuntaments. I és per això que celebrem les aportacions en la línia de l'assumpció de la responsabilitat del Govern respecte de l'habitatge davant dels ajuntaments; el decret recull una eina de concertació entre totes les administracions, els ajuntaments són la primera línia d'atenció de les persones amb risc d'exclusió residencial, són també els que tenen en el seu terme els edificis buits, ocupats o inacabats i que, per tant, han de fer front a les conseqüències de tot això, també tenen el sòl per poder construir habitatge assequible i no ho poden fer tot sols, per això aquestes eines de concertació entre l'ajuntament i el Govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Garrido. Ara correspon començar el torn dels grups parlamentaris que intervenen en contra i

començam pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Pons, bon dia a tots. Per tal de debatre aquest decret llei es fa necessari retrotraure's inicialment en el temps i situar-se en el dia 13 de març, just abans que es decretés l'estat d'alarma com a conseqüència de la crisi del COVID-19, i li dic això, Sr. Pons, perquè és evident que les necessitats, fins i tot en matèria d'habitatge, que els ciutadans de les Illes Balears tenien dia 13 de març són ben diferents de les que tenen a dia d'avui i, per tant, aquest decret llei ha quedat obsolet abans i tot de ser convalidat en aquest parlament.

Perquè avui els ciutadans de les Illes Balears tenen una elevada preocupació per com pagaran el lloguer a final de mes o, en el seu cas, com pagaran les seves hipoteques. En conseqüència, dedicaré la primera part de la meua intervenció a explicar-li per què al nostre entendre aquest decret llei no resolvia el problema d'accés a l'habitatge dels ciutadans d'aquestes illes, i continua amb la política de venda de fum a la qual vostè, Sr. Pons, es va dedicar durant tota la passada legislatura i el que duem de l'actual.

De fet, Sr. Pons, tenim seriosos dubtes que amb l'aprovació d'aquest llei, amb l'aprovació de la Llei 5/2018, d'habitatge de les Illes Balears, i amb l'aprovació del Decret Llei 3/2017, vostè i, per tant, la Sra. Armengol, tinguéssiu una voluntat clara de resoldre o almenys facilitar l'accés a l'habitatge dels ciutadans d'aquestes illes. I és que la seva política d'habitatge ha estat, al nostre entendre almenys, un autèntic fracàs, i vostè, amb aquest decret llei té una ferma voluntat de persistir en l'error. I li diré una cosa, Sr. Pons, no és el Partit Popular o no és només el Partit Popular qui evidencia que la seva política d'habitatge ha estat un fracàs, ho diu vostè mateix a l'exposició de motius del decret que llei que avui debatem en aquesta cambra; li llegiré, literalment, alguns paràgrafs que vostè posa a l'exposició de motius: "Entre 2014 i 2018 el preu del lloguer per metre quadrat de les Illes Balears s'ha incrementat en un 38,6% -diu vostè, Sr. Pons-, mentre que en el conjunt d'Espanya la pujada ha estat del 24,6%. Sembla que l'increment ha estat més gran -ens diu vostè- a la península o a la resta d'Espanya que a les Illes Balears". I sí, efectivament, molt més gran.

"El preu de taxació de l'habitatge -ens diu vostè- a les Illes Balears, en el mercat lliure, s'ha incrementat -ho diu vostè- un 94% entre el 2014 i el 2018; en l'àmbit estatal l'increment experimentat durant el mateix període ha estat -ho diu vostè- de l'11%." 94%, 11%, i això ho diu vostè, Sr. Pons.

Si poguéssim fer esmenes al seu decret llei, hauríem d'incloure a l'exposició de motius les dades d'Eivissa, on, segons el Ministeri de Foment, el valor taxat en el segon trimestre del 2019 era el més car d'Espanya, per sobre de Sant Sebastià, i també hauríem d'incloure les dades de Palma, on els preus, que ho sap tothom, són francament molt cars. Queda

acreditat, per tant, per vostè mateix, Sr. Pons, el fracàs estrepitós de la seva política d'habitatge.

I això que vostè fa un bon diagnòstic de la problemàtica, ens diu per exemple: "Existeix una escassetat generalitzada d'habitatge a la que no es dona una adequada resposta per part del mercat". I té vostè raó, el mercat no li dona resposta perquè vostès ni li deixin ni molt menys li faciliten en inundar la iniciativa privada amb traves i burocràcia. En tot cas, Sr. Pons, ja li dic que vostè fa un bon diagnòstic, hi ha una escassetat d'habitatge i, per tant, els preus, tant de lloguer com de compra, són molt elevats.

El més curiós és la conclusió a la qual arriba vostè, Sr. Pons, si hi ha escassetat d'habitatge tothom arribaria a la conclusió que s'han de poder fer habitatges en el mercat, ja siguin de promoció pública o de promoció privada, per què no? Però vostè deixa de banda els habitatges de promoció privada i ens diu que tot quedarà solucionat fent habitatges públics a preu taxat. De veritat, Sr. Pons, que vostè es creu que fent habitatges públics només se solucionarà el problema? De veritat que fent 514 habitatges, que vostè diu que farà, ja ho veurem, el 2020, resoldrà el problema, sabent, com vostè diu a l'exposició, que hi ha 8.000 persones inscrites com a demandants d'habitatge protegit i que els promotors afirmen que hi ha 16.000 habitatges, una falta de 16.000 habitatges a les Illes Balears, de veritat s'ho creu, Sr. Pons?

De veritat es creu que fent 514 habitatges públics es facilitaria que les rendes mitjanes, que vostè diu, vostè mateix diu que passen serioses dificultats per poder accedir a un habitatge, de veritat creu que amb 514 habitatges es cobrirà la demanda de les rendes mitjanes?

De veritat, Sr. Pons, creu que intervenint el mercat o intervenint-lo parcialment no es reduirà l'oferta d'habitatge i, en conseqüència, continuarà l'escalada de preus?

Sr. Pons, no es pot resoldre el problema de l'habitatge de les Illes Balears sense la iniciativa privada, no es pot, des del Partit Popular li hem dit reiterades vegades, però vostè no ho vol entendre, i com que no ho vol entendre vostè fa un decret llei per facilitar la promoció pública d'habitatges i no pren ni una sola mesura, o són manifestament insuficients, per facilitar la promoció privada. Que consti, Sr. Pons, que no ens oposam que vostè faci habitatges públics, però no és suficient si no es facilita també que facin habitatges la iniciativa privada.

En aquest decret vostè es facilita a si mateix la construcció d'habitatges públics, per veure si d'una vegada vostè aconsegueix superar el marcadore dels zero habitatges construïts a dia d'avui, això sí, per la iniciativa privada, poc o res d'agilitzar. Vostè es reserva drets de templeig i retracte per adquirir preferentment sòl reservat al preu, edificis que es venguin a un sol comprador si hi ha habitatges llogats, immobles procedents d'execució hipotecària, dació en pagament de grans tenidors; en fi, amb independència d'alguna possible inconstitucionalitat, vostè es vol convertir en un gran comprador d'habitatges, no sabem amb quin pressupost, però

es vol dedicar a comprar habitatges. Això sí, de facilitar que els ciutadans també puguin comprar, res de res.

Cessió de sòl per a 50 anys per construir HPO, bé, potser una bona mesura, però creu que ara el finançament dels bancs anirà en aquest sentit, per exemple? Tenim seriosos dubtes.

Sr. Pons, si efectivament vol facilitar l'accés a l'habitatge als ciutadans d'aquestes illes, votin a favor de la tramitació i ajudi'ns a aprovar la proposició de llei que el Partit Popular va presentar a principis de febrer en aquest parlament. Ajudi'ns a aplicar mesures efectives d'agilització administrativa per tal que la iniciativa privada posi, d'una vegada per totes, habitatge en el mercat perquè la gent de les Illes Balears pugui llogar o pugui comprar, habitatges per a la gent, Sr. Pons. Ajudi'ns a baixar els impostos a aquells ciutadans que vulguin comprar o vulguin llogar un habitatge; ajudi'ns, per exemple, a fixar un tipus d'un 2% a l'impost de transmissions patrimonials per compra d'habitatge per a persones menors de... o per a joves menors de 30 anys, persones amb discapacitat, famílies nombroses, famílies monoparentals, en fi, ajudi'ns a prendre mesures de reducció d'imposts.

Ajudi'ns a facilitar que els joves menors de 30 anys, persones amb discapacitat, famílies nombroses o monoparentals puguin obtenir el finançament suficient per comprar un habitatge; per exemple, si els bancs els deixen un 80% del preu d'adquisició o del valor de taxació, per què no avalem des d'ISBA el 20% restant i així aconseguim que puguin accedir a l'habitatge moltes rendes, molts ciutadans mileuristes d'aquestes illes, per exemple? Ajudi'ns, en fi, a facilitar que la gent pugui tenir un habitatge per viure.

Però, com li deia, al principi de la meua intervenció, Sr. Pons, les prioritats dels ciutadans han canviat molt des de principis de març, avui els ciutadans estan preocupats per si aquest mes podran pagar el lloguer o la hipoteca, per això li demanam que aprovi, amb caràcter immediat, dues mesures molt concretes, amb caràcter immediat, no n'hi demanam més, n'hi demanam dues molt concretes: destini immediatament 25 milions d'euros a ajudar els ciutadans que tenen dificultats per pagar els seus lloguers o fer front a les seves hipoteques com a conseqüència de la crisi del COVID-19, si ho necessita faci servir els 40 milions d'euros de pressupost que vostè diu que té per a HPO; els HPO, li dic amb sinceritat, creiem que poden esperar a l'any que ve, si és necessari, ara hi ha necessitats més prioritàries.

Condoni el lloguer durant sis mesos de tots els habitatges i locals comercials de l'IBAVI, per ajudar els empresaris i les famílies que es veuen en serioses dificultats.

Sr. Pons, el Partit Popular considera que aquest decret llei no responia a les necessitats dels ciutadans abans del 13 de març. I molt menys hi respon avui a aquestes necessitats. Vostè, Sr. Pons, vol continuar fent publicitat i propaganda, però no resoldre el problema de l'accés a l'habitatge per als ciutadans de les Illes Balears. Per tant, li anuncio que el Partit Popular votarà en contra d'aquest decret i en demanarà la tramitació com a projecte de llei. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Ara correspon el torn al Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, parece que fue hace un siglo cuando estábamos discutiendo los presupuestos en esta cámara, realmente fue hace unos meses, y ante las preguntas que le hizo mi grupo parlamentario, en concreto a usted ¿cuántas viviendas piensan hacer este próximo año, el actual? Me dio usted una cifra de 500 y pico de viviendas; yo creo que a día de hoy ya no sería ni siquiera usted capaz de comprometerse a ese número. Y esto es así, porque, como bien se ha dicho en esta cámara, la realidad ha hecho que este proyecto, que ya en su momento no venía a resolver los problemas, ahora haya quedado completamente desfasado.

Desde el principio de este proyecto, que titulan ustedes *decreto ley de vivienda*, ya empezamos faltando a la verdad: proyecto de ley de vivienda pública, porque no habla de la vivienda, habla exclusivamente de la vivienda pública. Y como bien le han dicho ya, si no implica usted a la iniciativa privada, esa emergencia habitacional de la que siempre se habla no tendrá solución.

De todas maneras, con la que está cayendo hablar de emergencias cuando no son emergencias reales, ahora que nos enfrentamos a una verdadera emergencia, debería hacerles recapacitar a ustedes sobre la utilización del lenguaje y de lo que es y no es una emergencia.

Entonces, hay muchas cosas en el proyecto de ley que no nos convencen, alguna es buena, alguna es buena, otras no tan buenas, otras directamente malas, por eso nosotros vamos a solicitar que este decreto ley se tramite como proyecto de ley, que se puedan incorporar mejoras, podamos aportar los otros grupos soluciones y, sobre todo, porque, como ya le he dicho, Sr. Conseller, pensamos que ha quedado obsoleto ante la realidad que se nos impone. Y es evidente que cuando pase todo esto vamos a tener una auténtica crisis de vivienda, no solo de vivienda, y esta crisis no la van a padecer exclusivamente las personas de las que ustedes siempre hablan, las más necesitadas, las que están en riesgo de exclusión social, si algo nos va a hacer ver esta crisis es que, igual que ustedes dicen que no entiende fronteras, desde luego tampoco entiende de clases sociales, y una de las clases sociales más castigadas en esta comunidad autónoma va a ser la sufrida clase media, la clase media sobre la que recae, sobre sus espaldas, el sostenimiento de esta comunidad y del país en general, esa clase media que trabaja, crea puestos de trabajo, y paga impuestos, que es la que nos permita desarrollar políticas sociales.

Porque a partir de dentro de unos meses, cuando todo esto, espero, sea un mal sueño, habrá muchas personas que hace un mes, dos meses, pertenecían al grupo de lo que ustedes casi

pueden considerar privilegiados, personas que se ganaban bien la vida, y que no van a poder pagar su hipoteca tampoco, no van a poder pagar su alquiler, estarán en la ruina. Con lo cual, el rescate va a ser de una dimensiones extraordinarias, y tenemos que aplicar todos nuestros esfuerzos a rescatar, como dice el presidente del Gobierno, a todo el mundo y no dejar a nadie atrás, ni a los más desfavorecidos ni a los que hace unos meses se podían considerar más favorecidos, según ustedes. Porque son miles, miles y miles los pequeños empresarios, los autónomos, los profesionales liberales que se van a ver completamente arruinados, y que tampoco van a poder pagar.

Por todo ello, consideramos que lo que hay que traer a esta cámara son medidas urgentes, algunas de competencia propia, y otras, Sra. Presidenta, debería usted trasladárselas al presidente del Gobierno, este país necesita una moratoria de hipotecas, pero una moratoria completa, no parcial, no solo para los que ahora consideramos más necesitados, este país requiere, como han hecho otros países, una moratoria completa de las hipotecas; no significa que regalemos nada a nadie, significa, simplemente, alargar el plazo, y que durante unos meses hagamos el esfuerzo, todos, incluida la banca, de permitir a la gente poder disponer de los pocos ingresos que tenga para subvenir a sus necesidades básicas.

También es necesario que desde esta comunidad nos impliquemos en el pago de los alquileres, porque el 70% de los tenedores de pisos en este país no son esos grandes tenedores ni esos fondos buitres, el 70% son personas particulares que han invertido todos sus ahorros en comprar una vivienda, sea para complementar una pensión, sea para complementar unos ingresos. A esas personas también se les tiene que garantizar que van a cobrar su alquiler, porque no son multimillonarios, dependient también de esos ingresos, muchas veces para pagar la propia hipoteca con la que han adquirido ese piso que luego han puesto en alquiler. Esa es la realidad, y nosotros tenemos que ayudar a todas esas personas, a la que no puede pagar el alquiler, pero a la que no puede cobrarlo también.

Y esas son las medidas fundamentales que hay que traer a esta cámara, medidas de emergencia, y buscar el dinero de donde sea, recortando en el gasto. Porque, además, otra de las cosas que vamos a tener que hacer es reducir la presión fiscal, porque si no estrangularemos la economía. Y si no conseguimos que esta comunidad salga económicamente adelante nos encontraremos ante un desastre social de tal magnitud que ni el dinero de la comunidad ni el del Estado va a ser suficiente para poder ayudar a esta gente. Y ustedes lo saben, ustedes lo saben.

Por todo ello, nosotros vamos a votar en contra de este proyecto de ley y vamos a solicitar que se tramite como proyecto de ley, porque ustedes han venido aquí a pedirnos unidad en estos momentos de dificultad, y creo que nosotros se la hemos ofrecido, pero la lealtad institucional, y ya lo dijimos en la anterior Diputación Permanente, va en doble sentido. No puede venir aquí a pedirnos unidad cuando tenemos, por ejemplo, a un senador de designación autonómica que se dedica a ir al Congreso, al Senado, en este

caso, a decir que por qué hay militares en las calles de Baleares, ¿esa es la unidad que ustedes reclaman?, o ¿la unidad es la paz de que nosotros nunca nos quejamos de nada y ustedes sigan adelante con su agenda política? Esta unidad creo que no es la que ustedes buscan o la que ustedes demandan, ustedes quieren unidad, nosotros se la hemos ofrecido desde el principio, pero ya digo, esa unidad tiene que venir de las dos partes. No utilicen esta crisis para desarrollar sus ideologías o sus agendas políticas.

Por último, y no menos importante, otro tema por el que vamos a votar que no a este decreto ley es porque tenemos muy serias dudas sobre la legitimidad de esta Diputación Permanente para convalidarlo. Creo que el escrito que presentó el Grupo Mixto está más que cargado de razón, pensamos, visto el documento que nos presentó la Mesa para convocar esta Diputación Permanente, donde se decía literalmente, es obvio que en ningún Estatuto de Autonomía ni Reglamento parlamentario está recogido este supuesto, el de esta crisis, y dice, "se ha de ser consciente del momento extraordinario que vivimos y se ha buscado una fórmula para su subvenir la realidad". Yo aquí no veo ningún argumento jurídico, no lo vemos, de verdad, y entiendo que la cámara lo haya intentado, pero nosotros no lo vemos.

Nosotros creemos que el Parlamento está en período ordinario de sesiones, que la Diputación Permanente en estas circunstancias no es el órgano adecuado para tratar estos temas y que el estado de alarma en ningún momento puede secuestrar las libertades democráticas ni la obligación de los grupos de la oposición para ejercer su labor de control del Gobierno. Porque el estado de alarma en ningún momento contempla una serie de cuestiones para las que se está utilizando de manera creemos que torticera, se están aplicando medidas propias de un estado de excepción, el confinamiento obligatorio, el recorte de libertades individuales, todo ello se puede hacer en un estado de excepción, que precisamente por ser agravado tiene un control mayor por parte del Congreso de los Diputados, pero estamos ante una serie de prorrogas sucesivas de un estado de alarma que recorta nuestras libertades y nuestros derechos y que no están contempladas en aquello para lo que fue diseñado el estado de alarma.

Nosotros, parece mentira, hemos venido aquí a defender que se cumpla la legalidad y la legalidad incluye el Estatuto de Autonomía y el Reglamento de esta cámara y pensamos que no se está cumpliendo. Nos parece increíble que tenga que ser VOX el que venga a defender el Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares y el necesario control, ahora más que nunca durante este estado de alarma, del Gobierno de la comunidad autónoma.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Té la paraula per El Pi Proposta per les Illes el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Dues idees prèvies: una primera és que, és clar, el conseller ens convida i diu que recollirà les propostes i les millores. La manera que té per recollir les propostes i les millores és tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. Quan vostès votin en contra de la seva tramitació com a projecte de llei demostraran que no volen recollir ni propostes ni millores. I el que és pitjor, amb el canvi de circumstàncies que tenim, al qual s'han referit tots els portaveus, amb la crisi del COVID-19, és evident que encara té molt més sentit la tramitació com a projecte de llei i, per tant, que els grups parlamentaris, també els grups que donen suport al Govern, puguin fer aportacions i puguin fer una posada al dia d'aquesta enorme realitat que ens ha caigut a sobre amb aquesta crisi sanitària. Primer aspecte.

Segon aspecte i idea prèvia. A mi em fa molta gràcia que el Partit Socialista digui "a Espanya l'habitatge no és un dret, és un bé especulatiu"; què han fet durant quaranta anys? Vostès han governant dels quaranta anys de democràcia a Espanya han governat la immensa majoria. Molt malament ho han fet, senyors del Partit Socialista, que resulta que no han estat capaços de garantir el dret a l'habitatge perquè, és clar, aquí ens oblidam que vostès han governat la immensa majoria del temps de la democràcia. Per tant, reconeixen i es culpen d'un fracàs estrepitos en la seva política pública d'habitatge.

Raons per les quals el Grup Parlamentari El Pi no pot donar suport a aquest decret llei i no pot votar favorablement la seva convalidació, s'ha dit, aquí hi ha un debat de fons que és com fer efectiu el dret de l'habitatge. Els grups que donen suport al Govern diuen que només hi ha una manera, que és a través d'habitatge públic, de titularitat pública. Altres grups, com El Pi, considera que aquesta és una fórmula vàlida, però no és l'única fórmula, i que el sector privat i el mercat lliure han de donar solucions també al dret a l'habitatge perquè si no fracassarem, si tot ho concentram únicament i exclusivament en habitatge de titularitat pública fracassarem.

Nosaltres li hem donat suport, i el conseller ho sap perfectament, que hem d'ampliar molt el parc públic, estam totalment d'acord. Estam totalment d'acord que s'ha d'intervenir en l'habitatge desocupat a través de la figura dels grans tenidors, estam totalment d'acord, però no ens tanquem les portes, hem de donar oportunitat al sector privat per fer habitatge, per fer habitatge lliure i per fer habitatge de protecció pública. Aquí ha d'intervenir el sector privats i vostès se n'obliden absolutament i tanquen totes les portes a través d'aquest decret llei. Aquest és un error principal pel qual nosaltres no podem donar suport al seu decret llei, perquè, a més dubtam de l'efectivitat d'algunes mesures, com això dels edificis inacabats o com el dret de superfície, perquè consideram que són mesures antieconòmiques que realment tendran un resultat molt esquitit quan s'intentin posar en marxa.

Segona raó per la qual no li podem donar suport, també una raó amb molt de pes. Vostès estan creant dos ordenaments jurídics diferents, estan acabant amb la igualtat de

l'ordenament jurídic, estan creant dues ordenacions urbanístiques en funció de la titularitat dels terrenys: si la titularitat dels terrenys és pública, un ordenament jurídic, una ordenació urbanística; si la titularitat dels terrenys és privada, un altre ordenament jurídic, una altra ordenació urbanística. Això és un missil a la línia de flotació de qualsevol planificació urbanística, de qualsevol visió global de l'ordenació del territori, que ha de ser única per a tot el territori i no en funció de la titularitat dels terrenys.

Per què els equipaments privats no poden tenir una solució d'habitatge? Per què només ens preocupa agilitar els tràmits per a l'habitatge públic de titularitat pública i no ens preocupa per a l'habitatge privat? Perquè aquest és el drama, vostès són conscients d'una realitat, que les tramitacions administratives per obtenir llicència per fer un bloc de pisos són enormes, llarguíssimes, complicadíssimes, però, davant d'aquesta realitat vostès què fan?, no afronten el problema i li donen solució, que en gran part provenen de la seva llei d'urbanisme aprovada la legislatura passada; vostès no li donen solució, el que fan és: el sector privat que continuï amb els seus problemes i amb la seva tramitació llarga, pesada, feixuga i complicadíssima que nosaltres ens cream un règim especial per a les promocions d'habitatge públic.

No, això és el que vostès fan, Sr. Pons, em sap greu dir-li, però això és així, vostès creen un règim especial. A això en dret urbanístic sap què li diuen? Una reserva de dispensació, això és el que vostès fan amb la seva regulació específica per a les seves promocions d'habitatge públic.

Tercera raó per la qual no li podem donar suport al seu decret llei, l'autonomia local. Aquí ens han parlat del municipalisme, jo és que..., sincerament, me'n faig creus, vostès poden aprovar una planificació sense el consentiment dels ajuntaments, vostès poden aprovar uns plans especials en contra de l'opinió de l'ajuntament afectat. No hi ha informes vinculants dels ajuntaments per aprovar aquests instruments nous d'ordenació com els plans especials. Però és que vostès volen donar llicències de primera ocupació sense el parer positiu dels ajuntaments, això ho diu vostè a l'article 11.4, vostès tenen una clara indeterminació de la potestat de planejament que han fixat. Vostè diu que és per als solars públics, però aquí es parla d'equidistribució, si han d'equidistribuir vol dir que hi ha propietaris privats. Per tant, aquesta norma té un forat important d'indefinició de la capacitat de planificació que es pot imposar als ajuntaments en contra del seu parer.

Quarta raó per la qual no podem donar suport al seu decret llei, és una norma tècnicament molt deficient en molts d'aspectes. L'article 11 diu que es permet la realització d'obres sense projecte d'execució, perquè, com que un dels requisits, quan marca el procediment, diu projecte bàsic i, una vegada aprovat, es diu: es poden realitzar les obres, ergo ens està dient que poden fer obres sense projecte d'execució, és a dir, sense càlculs de fonamentació, sense estat d'amidaments.

No, no, vostè pot capejar, però això és així, això necessita una millora conceptual molt important. Diuen, conceptes jurídics indeterminats, només faran aquestes promocions a municipis amb capacitat territorial per polaritzar el creixement urbà. Quins són aquests municipis? Quins són? No ho sabem.

Vostès diuen, el Govern assumirà la competència si en dos mesos l'ajuntament no ha aprovat el projecte d'urbanització i no ha aprovat la llicència d'obres. Com es pot aprovar un projecte d'urbanització en dos mesos si només hi ha un període d'informació pública d'un mes? Això ho diuen vostès, què vol dir, article 11, ho diuen vostè a l'article 11, això és impossible, materialment impossible. Per tant, desapoderen els ajuntaments.

Creen una duplictat, àrees de conservació i rehabilitació. En lloc d'integrar aquestes àrees de conservació i rehabilitació en els instruments urbanístics pertinents, que seria el Pla especial de reforma interior, creen una figura paral·lela diferent que no es coordina amb la figura urbanística. Per tant, estam dins una duplictat que crearà distorsió a la realitat.

Cinquena raó, en lloc de simplificar, més burocràcia. Tenim un problema, cream una comissió, això fa l'article 15. Tenim un excés de sector instrumental, cream un òrgan administratiu o un ens gestor per a cada àrea de rehabilitació que es crearà. I vostès aproven alguns despropòsits, que vostè ha dit que era una mesura adequada: vostè creu que els mitjans de comunicació són capaços quan posen un anunci de compravenda o de lloguer d'un habitatge saber si aquell habitatge aconsegueix les condicions d'habitabilitat? Què esperam que els directors dels diaris o els directors de les televisions vagin a comprovar cada habitatge a veure si aconsegueix l'habitabilitat? Com s'instrumenta això? Molt complicat, eh!, vostè tira als cans els mitjans de comunicació amb aquesta modificació del règim sancionador.

Evidentment, i li he dit al començament, no al començament de la meua intervenció, al començament d'aquesta sessió, evidentment que un decret llei complex com aquest té coses positives, i nosaltres li volem reconèixer, té una cosa molt positiva que és intentar clarificar el tema de l'autorització dels recursos hídrics. I té un segon element molt positiu, és la nostra opinió, que és el relaxament de l'índex d'intensitat residencial per als solars que facin habitatge de protecció públic; una reivindicació d'El Pi de tota la legislatura passada que va trobar l'oposició frontal del PSOE. El que no acabam d'entendre és com allò que a la legislatura passada era molt dolent, molt dolent, molt dolent ara resulta que vostès ho han incorporat al seu decret llei. Benvinguts en aquest sentit a la proposta que ha fet El Pi en reiterades esmenes a aquesta cambra.

No li podem suport, crec que han de replantejar moltes coses d'aquest decret llei i crec que vostès tenen l'oportunitat i el mecanisme, que és tramitar-ho com a projecte de llei. Esper i desig que facin un pensament respecte d'això. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Començam els torns de rèpliques dels grups que han intervingut a favor, té la paraula pel Grup Parlamentari Unidas Podemos la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Bé, al principi de la meua intervenció abans he comentat que aquest decret llei tenia coses, tenia elements positius que de qualque manera ajudaran a aquesta nova situació que ens trobarem i que ens trobam ja actualment per fer front a la crisi del coronavirus i a les seves posteriors conseqüències, i principalment aquí a les Illes Balears, on segurament l'economia, com tots sabem, es veurà prou afectada tenint en compte que ens dedicam principalment al sector de serveis.

Dit això, no tornaré a reiterar aquelles mesures que el nostre grup pensa que seran positives davant d'aquesta situació, però sí que en comentaré algunes que han comentat els grups de l'oposició, i és que, sí, està molt bé venir aquí, a aquest faristol, i fer propostes, i està molt bé també dir que hem de donar més facilitats perquè es faci molta més promoció d'iniciativa privada. Però aquí, a les Illes Balears, i supòs que tots heu estat conscients, hi ha aquesta iniciativa privada i aquí les cases que es fan quan es venen o es lloguen es fan a uns preus estratosfèrics. I si sabeu com és la realitat social de les Illes Balears supòs que sabreu que hi ha moltíssimes famílies que no ingressen ni 20.000 euros anuals a la seva unitat familiar. Aquestes famílies poden anar al banc a demanar un préstec i tal? Bé, tal vegada ho poden fer, sí, i tal vegada es poden donar facilitats i tal vegada pot tornar a passar una situació que va passar en el 2008, que va ser una època on tothom podia comprar el que volia i després va passar el que va passar. Després, els polítics que estaven al capdavant d'aquells temps, doncs varen deixar tirades aquestes persones, polítics que després vénen aquí a aquest faristol a dir com haurien de ser aquestes polítiques que s'han de fer d'ara en endavant.

Els polítics que hi havia hi eren, d'un costat i d'un altre, i aquesta és una realitat, i n'hi ha prou que mirem l'hemeroteca per saber què va passar en aquest país. A mi no em fa gràcia ni se'm dibuixa un somriure a la cara quan dic aquestes coses perquè va ser un vertader drama i és un drama que desgraciadament el tenim just aquí, que moltes famílies tornaran a patir si no es prenen decisions. Però bé, almanco estic contenta que tant en el Govern de l'Estat com en el Govern de les Illes Balears es prenen decisions valentes, perquè m'hagués agradat veure quines mesures s'haguessin pres si el color del Govern hagués estat diferent, perquè del que va passar en el passat me'n record perfectament.

Idò, mirin, podem fer iniciativa privada si volen, però estan d'acord a obrir el debat i acceptar que les famílies no poden pagar més del 30% de les seves rendes de..., -és clar que sí-, bé, idò quan parlem de regular els preus del lloguer o regular els preus de venda, doncs facin una passa endavant perquè, que

jo sàpiga, moltes vegades s'ha plantejat això i en cap moment no han donat el seu vist-i-plau.

Nosaltres, quan parlàvem de famílies vulnerables, idò de persones vulnerables, sé que tal vegada dins l'ideari d'alguns partits poden creure que ens referim exclusivament a sectors de... bé, doncs molt reduïts, però, escoltin, la classe mitjana fa molt de temps que es va desdibuixar per complet, i la classe mitjana, si ens volem referir així a aquesta, doncs també forma part d'aquest col·lectiu vulnerable que passarà moltes dificultats, i ja les passa, i les continuarà passant, i hem de donar solucions.

I quan nosaltres parlem de no deixar ningú enrera és ningú, i quan parlem de posar la vida en el centre és la de tothom, no només la d'uns quants, la de la majoria social. El que passa, i ho torn dir, n'hi ha prou a fer la vista enrera per saber el que ha sofert aquest país, n'hi ha prou a veure que davant les crisis que ha patit aquest país uns pocs, una minoria privilegiada ha fet el que ha pogut i el que ha volgut i ha especulat i s'ha aprofitat de la desgràcia de la majoria, o sigui de les persones que ho han sofert, i això ho hem vist i no poden venir aquí a dir que això no va passar.

Per tant, nosaltres, quan escoltam algunes propostes que es fan, doncs ens fa gràcia, ens fa gràcia perquè si tenien totes aquestes fórmules màgiques en el passat, on eren, on eren quan no les varen aplicar?

I bé, és evident que aquest decret no serà suficient per fer front a aquesta nova situació en què ens trobam, perquè, com hem dit, aquest decret es va redactar abans que succeís tot això, però com he comentat a la meua intervenció ara, el Govern, tant de les Illes Balears com el Govern de l'Estat, pren unes mesures, que estic segura que moltes persones estan molt agràides, perquè estic convençuda que hi havia aquesta por que si novament els governants, que han de mirar per al bé comú, tornarien deixar a l'estacada totes aquestes famílies, i es fan moltíssimes passes i moltíssima feina per no deixar ningú enrera, i jo crec que això és un element a posar en valor. I evidentment, aquest decret, com dic, doncs no donarà solució a tots els problemes, però sí que ajudarà a pal·liar molts d'aquests problemes, perquè el nostre grup parlamentari, per exemple, celebra que els grans tenidors no puguin fotre al carrer directament les persones sense abans oferir-los aquesta alternativa de lloguer social, i això és una mesura que contempla aquest decret llei la qual serà molt positiva per a tots aquests temps que venen, que, probablement, seran moltes les famílies que tendran moltes dificultats per poder pagar el seu lloguer o la seva hipoteca.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sans. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que aquest debat jo no estic molt sorpresa, és la mateixa cançó que vàrem sentir la legislatura, amb la Llei de l'habitatge i amb totes les mesures, realment no hi ha cap aportació nova de la bancada de la dreta, em sap greu dir-ho així, però és que no hi ha res nou, no hi ha res nou.

Quan, vostè, Sr. Costa, parla també..., bé, jo crec que... parlen que la solució ha de venir del lliure mercat, de més urbanització de territori, d'eliminar el control de l'administració a sobre, i després, miri, sembla que el que ens ve a dir és: vostès voldrien la política que va fer el Sr. Company i la política d'habitatge que va fer el Sr. Rajoy, aquesta és la solució, la solució és el que ens ha conduït aquí, que ja duem més de quatre i cinc anys amb aquesta crisi d'habitatge? Aquesta és l'única solució que volen aportar aquí? Perquè realment aquesta és la mateixa cançó que ja sabíem i que ja coneixiem.

Per tant, vostè ha dit, quan ha parlat d'aquest decret llei, que ja aquest decret està obsolet, i jo li diria, Sr. Costa, que és el seu discurs que està obsolet, aquest discurs seu que està obsolet des de fa més de quatre anys de la legislatura passada, i està obsolet avui, més que mai, en la crisi sanitària i d'habitatge, perquè s'ha convertit també en una crisi d'habitatge, que vivim avui.

Perquè nosaltres, la veritat, és que només els hem sentit parlar de facilitar el preu del mercat lliure, de la iniciativa privada, però la veritat és que no els hem sentit parlar en cap moment de frenar els preus del lloguer, com han fet altres ciutats, i no fa tant de temps, a Berlín, ara fa poc que ha aprovat, vull dir que tampoc no parlem de països que ens venen de tant lluny, no, a vostès potser que tal vegada els sonin molt lluny, però jo crec que hem d'intentar que ens sonin a prop, i només hem sentit el mateix discurs de la dreta que duem aquí fa més de cinc anys escoltant, o almanco jo des que som diputada aquí, perquè no han aportat res més, des d'aquesta bancada no han aportat res més a aquest discurs de la crisi d'habitatge.

Per tant, nosaltres sí que creiem que és el moment que creiem que ens mostrarà realment quins habitatges tenim, quants habitatges tenim buits, perquè no ens enganyem, enguany també veurem molts habitatges buits en aquesta comunitat autònoma; potser que no es lloguin perquè els propietaris no els vulguin llogar, aquesta és una altra qüestió, però que veurem molts d'habitatges buits en aquesta comunitat autònoma, tendrem una radiografia crec que molt concreta d'aquesta qüestió.

Per tant, nosaltres, des de MÉS per Mallorca només podem repetir el que ja he dit a la meva primera intervenció, tant pel que fa referència a aquest decret llei com pel que fa referència a les mesures d'urgència que s'han de prendre en aquesta nova crisi, que no qualsevol mesura que prenguem no pot quedar ningú enrera, no podem tornar fer recaure el pes de la crisi en els mateixos de sempre, com va passar a la crisi del

2008, i hem de fer possible, precisament, que aquestes mesures, incrementar que aquestes mesures per fer front a la crisi d'habitatge. I hem d'anar cap aquí, hem d'aconseguir que precisament tinguem un 25%, un 30% d'habitatge assequible a la nostra comunitat, que és aquest el nostre desavantatge, perquè aquest problema de crisi d'habitatges a altres països, com és Alemanya, no és tan greu perquè realment tenen un paquet d'habitatge o públic o assequible controlat que no puguen els preus i que, per tant, aquesta crisi no s'ha vist tan forta.

Per tant, si no anam cap aquí i si vostès no ajuden a anar cap aquí aquesta crisi realment és molt difícil de dur endavant. Però, per a nosaltres, des de MÉS per Mallorca, sempre i en aquest moment estam al costat de fer aquest tipus de polítiques.

Per tant, moltes gràcies, i donam suport, com he dit, a aquest decret llei.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Garrido.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Costa, una lectura esbiaixada del decret i una lectura esbiaixada de la realitat que vivim el du a fer aquest discurs esbiaixat que ens ha fet avui de matí.

Sr. Costa, vostè de veritat creu que amb les darreres polítiques que va fer el Sr. Company i vostè, com a director de Pressuposts, sense posar doblers per fer habitatge o venent solar, vostè de veritat creu que aquesta és la solució? O, Sr. Costa, vostè també creu que la solució a la crisi d'habitatge, crisi d'habitatge i d'emergència d'habitatge que tenim en aquesta comunitat, se soluciona amb les propostes de la llei que vostè va presentar i que diu que el metre quadrat d'un habitatge estarà a 2.500 euros el metre quadrat, habitatge de 90 metres, 225.000 euros? Vostè de veritat creu que la solució als problemes d'habitatge que tenim en aquesta comunitat autònoma és aquesta, 2.500 euros el metre quadrat? Aquest és l'accés a l'habitatge a preu assequible que planteja vostè als ciutadans de Balears? Vostè de veritat ho creu, vostè de veritat ho creu? Això ho posa la proposició de llei que vostè va presentar.

De veritat, vostè ens diu: aquest decret no està adaptat a la realitat actual, aprovin la nostra llei. I està adaptada a la realitat actual la seva llei amb aquests 2.500 euros el metre quadrat o perdonant impostos als bancs, que és la seva proposta i no deixa de ser-ho? Perquè vostè diu que no està adaptat a aquesta realitat, però les propostes que fan són les mateixes que ens va presentar a una PNL en el mes de setembre, superadaptades a aquesta realitat actual que vivim.

Vostè feia dues propostes: bonificació, a la seva intervenció, bonificació dels pagaments a l'IBAVI i també 20 milions d'euros, una aportació de 20 milions d'euros; el Govern ja ha anat per aquí, després del Consell de Govern del dimecres passat ho va anunciar, bonificació del cent per cent de les mensualitats de les persones afectades per la crisi dels usuaris de l'IBAVI, si tenguéssim més habitatges de l'IBAVI més gent estaria beneficiada, com que no en tenim tants, menys gent se'n beneficia. Per què no en tenim tants? Per les polítiques del Sr. Company, que és el que ens va deixar.

I també 18 milions d'euros, ara, dins el mes d'abril, es pagaran 9 milions d'euros directament als beneficiaris, 9 milions d'euros en el mes d'abril; la resta, els 9 milions d'euros més, es pagaran dins enguany. Per tant, donam la liquiditat que aquestes famílies necessiten.

Després, el Sr. Rodríguez ens deia que no hem d'utilitzar el llenguatge d'emergència, *le dijo la sartén al cazo*, jo és que, seriosament, que VOX ens parli d'utilitzar el llenguatge quan ahir VOX es va botar el confinament a Madrid i va fer una fotografia amb tota la Castellana plena de baguls alarmant tothom, crec que haurien de demanar disculpes i no dir a la gent el que ha de fer, haurien de demanar disculpes per aquestes actuacions.

(Alguns aplaudiments)

Vostès a nosaltres ens parlen del llenguatge. I Sr. Rodríguez, vostè ha parlat del que vendrà a la següent diputació, per tant el cit a termini a la següent diputació, però vull dir-li una cosa, som a la Diputació Permanent, els grups han avalat aquesta fórmula, els lletrats de la cambra han avalat aquesta fórmula; aquesta fórmula no únicament l'utilitza el Parlament de les Illes Balears sinó molts de parlaments autonòmics on vostès donen suport també, a cada banda un discurs distint, perquè el que cerquen únicament és erosionar i anar en contra, no cerquen absolutament res més; això que vostès es posen, s'intenten alinear, de boqueta, però res més, no s'intenten alinear en cap moment, no ha estat mai la seva intenció, no ho és mai, per tant tampoc no ho és en aquest moment. La fórmula de la Diputació Permanent és totalment vàlida i ajustada a dret, perquè ni el reglament de les cambres estatals ni de les cambres autonòmiques preveuen l'estat d'alarma, ni d'excepció ni de setge, l'estat d'alarma, i estam en estat d'alarma, i això és el que hem de fer, remar tots, perquè això és el que ens demanen els ciutadans, que remem, no que venguem aquí a treure problemes formals que a ningú importen, importa la solució dels seus problemes, no que vostès vinguin a al·legar un problema formal. Per fer què? Per què al·leguen aquest fet formal?

I ja per últim, perquè em queda molt poc temps, Sr. Melià, jo li vull dir que aquest decret planteja dues opcions: la iniciativa pública i la privada. Fins ara ho hem apostat tot a la iniciativa privada, fins ara tot ha anat apostat a la iniciativa privada i tenim el model d'habitatge públic que tenim, molt deficient, ha estat apostat a la iniciativa privada. Ha arribat el moment d'apostar-ho tot a la iniciativa pública, i això no vol dir que la iniciativa privada quedi relegada, perquè no hi queda

de cap de les maneres, s'apliquen fórmules, primer, per començar, i el conseller els ho ha dit: aquest decret és una part de moltes altres mesures que es posaran en marxa aquesta legislatura, ara parlem de la iniciativa pública. Es parlarà també de la iniciativa privada, però tot no està recollit en aquest decret.

Aquest decret esgota totes les fórmules per lluitar contra l'emergència d'habitatge que tenim en aquestes Illes? No, no les esgota, haurem de continuar treballant per poder arribar que hi hagi un parc d'habitatge a preu assequible per als nostres ciutadans, sigui públic o sigui privat, però hem de fer que el parc d'habitatge públic s'incrementi, aquesta és l'opció que planteja aquest decret i aquest és el suport que tindrà el Govern de les Illes Balears des del Grup Socialista.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Garrido. En torn de contrarèplica, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President. M'agradaria començar aquesta intervenció mostrant l'enorme nivell de contradiccions en el qual viuen vostès. Vostès, concretament, la Sra. Campomar, ens diu que no s'ha de construir més, no s'ha de construir més, no s'ha d'incrementar en absolut l'oferta, o directament ens diu, ens intenta convèncer que amb 514 habitatges, que amb el currículum que du el Sr. Pons, no s'ho creu pràcticament ningú, que els faci el 2020, això ja quedarà absolutament solucionat. No entenen encara vostès que a les Illes Balears hi ha preus elevats perquè hi ha un problema d'oferta? Com volen realment que baixin els preus i hi hagi lloguer assequible i preus d'habitatges raonables si vostès impedeixen constantment que s'incrementi l'oferta.

La solució màgica la té Podemos, regular els preus, regular els preus i amb això ja queda solucionat. M'agradaria posar en evidència una frase, a veure si saben vostès, bancada de l'esquerra, qui la va dir: "*Las ciudades que están limitando los precios del alquiler no están teniendo mucho éxito*"; saben vostès qui la va dir aquesta frase? Sí, la ministra Nadia Calviño, la va dir, no un perillós neoliberal, no, la Sra. Calviño. I la va dir perquè la Sra. Calviño està en el cert, limitar els preus o regular el preu de l'habitatge no serveix perquè restringeix l'oferta d'habitatge en el mercat i és una mesura contraproduent, els ho va dir la Sra. Calviño, i vostès erra que erra, no s'ho creuen.

Mirin, si efectivament vol o volen vostès solucionar el problema de l'habitatge a les Illes Balears és necessari incrementar l'oferta, és necessari incrementar l'oferta, i és necessari confiar en la iniciativa privada perquè posi en el mercat un major parc d'habitatges, per a la gent, per a la gent de les Illes Balears. Deixin el rotllo aquest de l'especulació,

habitatges per viure la gent, per viure les classes mitjanes, les rendes mitjanes de les Illes Balears.

Vostès creuen realment que amb els 514 habitatges, que diu que ens construirà el Sr. Pons, cobrirem la demanda de les rendes mitjanes de les Illes Balears? Els oferiran un habitatge públic a les rendes mitjanes de les Illes Balears? Per l'amor de Déu!, deixin que la iniciativa privada posi habitatges per a la gent en el mercat i, per tant, sí en aquest cas els podran comprar les rendes mitjanes de les Illes Balears.

Vostès diuen que només s'ha de fomentar el lloguer, però el Sr. Pons ens diu a l'exposició de motius del decret llei que, fixi'ns, "a les Illes Balears tenim la taxa d'habitatge en propietat la segona més baixa d'Espanya, 65,9%, front a la mitjana d'Espanya, el 76,1%", això ens ho diu el Sr. Pons. Per què no fomentar la compra? O és que hi ha gent a les Illes Balears, rendes mitjanes, a les Illes Balears que no desitgen comprar un habitatge? Jo crec que sí. Doncs, si desitgen comprar un habitatge, el que entenem que hem de fer, almenys des del Partit Popular ho entenem, és agilització administració en primer lloc perquè la tramitació no sigui un infern per als promotors, és que és un autèntic infern haver-se d'enfrontar a la possibilitat d'obtenir una llicència, és que no hi ha forma a les Illes Balears d'obtenir una llicència. Per tant, llicència en tres mesos, agilització administrativa perquè hi hagi una llicència i puguem fer les obres o puguin fer les obres, posem habitatge en el mercat d'una vegada per totes, deixin de burocratitzar l'administració.

Dos, redueixin els impostos, però de forma segmentada, de forma segmentada, a col·lectius concrets de ciutadans. Ajudin els joves amb un tipus de gravamen del 2% a l'impost de transmissions patrimonials, als joves menors de 30 anys ajudem-los a comprar un habitatge, ajudem a les persones amb discapacitat que també vulguin comprar un habitatge, a les famílies nombroses, a les famílies monoparentals. Facilitem, per què no?, facilitem el finançament a aquests col·lectius, no generalitzadament, de forma segmentada. No em diguin que, no i s'incrementarà molt els preus. No, no, li estic dient, facilitem el finançament de forma segmentada a determinats col·lectius.

Quins són els col·lectius objectiu? Aquells que ho estan passant pitjor, els joves menors de 30 anys. Ajudem els joves menors de 30 anys que es puguin emancipar, que puguin formar una família, per què no?, facilitem-los el finançament.

En fi, ja el realment sorprenent és que vengui la Sra. Garrido i es vanaglorii que el Sr. Pons hagi pagat les ajudes d'habitatge del 2019. És quasi un insult, Sra. Garrido; vostè ens ve a dir que, no, ha arreglat un problema greu perquè han pagat les ajudes de 2019? Vostè realment s'ho creu? Per favor!

Mirin, una darrera cosa que m'agradaria dir-los, vostès a la crisi passada, el 2008, vostès varen començar la crisi, o va començar la crisi passada el 2008, i nosaltres vàrem arribar a l'administració el 2011 i vostès havien fallit l'administració, l'havien fallida absolutament, per una crisi que va tenir una

durada molt més llarga que la que preveiem -tant de bo sigui així-, que l'actual. Es necessiten mesures contundents a curt termini per ajudar les famílies, els autònoms i els empresaris de les Illes Balears, mesures a curt termini perquè creiem -jo crec que, uf, esperem que sigui així-, que l'estiu que ve tinguin millor les coses que no a l'actual. Per tant, hem d'aguantar un període massa llarg, sense dubte, però hem d'aguantar. Esper que no sigui com la crisi passada que va durar-nos quatre o cinc anys.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Pel Grup Parlamentari VOX té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. A ver, es que hay conceptos que hemos de empezar a explicar desde el principio, por lo que veo. Dice la diputada de Unidas Podemos que los precios de esta comunidad autonómica son estratosféricos, cierto, ¿y en parte por qué?, ¿y en parte por qué? Porque hay que preguntarse por qué aquí los precios son tan elevados. Pues habría que ver lo que significa la falta de suelo, unas medidas urbanísticas obsoletas, absurdas e insostenibles. Porque si en algo le doy la razón a algún grupo de estos mal llamado ecologista es que no podemos consumir territorio en una isla hasta el infinito, no podemos, no lo tenemos, esto no es la estepa castellana. Entonces, si no podemos consumir territorio hasta el infinito y más allá, habrá que empezar a plantearse por qué cuando empezamos el ensanche de esta ciudad lo hacemos montando pueblecitos, y que un solar, en un solar que cuesta 1 millón de euros sólo se pueden edificar seis viviendas. Habrá que empezar a pensar en otras soluciones, no en consumir territorio en horizontal sino en vertical. Habrá que empezar a plantearse soluciones más imaginativas y que permitan el abaratamiento de los precios, porque evidentemente un constructor quiere hacer negocio, pero tiene que repercutir el precio del solar en el precio de la vivienda, y si en un solar sólo le cabe un determinado número de viviendas antes de colocar el primer ladrillo esa vivienda que todavía no se ha construido ya vale 150 o 200.000 euros. Si al final lo de menos es el precio de la construcción, es el precio del solar y el número de viviendas que salen por cada solar, es que esto es de a, b, c.

Entonces, habrá que empezar a pensar en cambiar las normativas urbanísticas, en que los permisos de obras no se tiren dos años en los ayuntamientos, y eso permitirá que haya más acceso a la vivienda del mercado y que esta vivienda sea más asequible. Es que son cosas, ya digo, de cajón.

Y me alegro de que la señora diputada de Unidas Podemos nos diga que nos habla de esta crisis habitacional sin sonreír, no como la ministra de Trabajo, que se partía el pecho

hablando del número de parados que había en este país. Me alegro muchísimo de que usted se lo tome en serio.

Volvemos a hablar de los grandes tenedores. Los grandes tenedores son los primeros que en este país motu proprio ya se han puesto en contacto con sus inquilinos para decir que van a suspender o a bajar el precio del alquiler, incluido el de los locales comerciales, porque además también hay que recordar que estos grandes tenedores muchas veces son sociedades participadas por pequeños inversores con 5 o 10.000 euros. O sea, que empezemos a hablar de las cosas en su realidad, porque hay que tener en cuenta que es algo que tampoco a veces la izquierda no entiende, que es que el dinero público no existe, el dinero público no existe, no hay más dinero que el dinero de los contribuyentes, el dinero que los contribuyentes aportan a lo público, ¡eh!, porque aquí ya no tenemos ni una máquina de hacer dinero ni podemos devaluar la moneda, son instrumentos que antes teníamos y ahora ya no tenemos, entonces, lo que hay que hacer para intentar sacar adelante nuestra economía es bajar los impuestos y no empezar a gastar un dinero que realmente no tenemos.

Dice MÉS que no hay nada nuevo en las propuestas de la oposición. Es que no podemos hacer unas propuestas en una convalidación de un decreto de ley, no las pueden recoger, por eso pedimos que se tramite como ley, para hacer propuestas, y claro que las queremos hacer y mejorar el decreto, pero no podemos, no podemos hacerlo.

Dice que... nos ha puesto el ejemplo de Alemania. En Alemania ya se han dado cuenta que ha fracasado lo de la regulación de los alquileres, por no hablar de que, por supuesto, en Alemania hay muchísimas más viviendas en alquiler que en España porque en Alemania hay mucha más cultura de vivir de alquiler que de vivir en propiedad, no nos podemos comparar. Pero es que no nos podemos comparar en nada, tampoco nos podemos comparar con la seguridad jurídica que tiene un propietario alemán, que si un inquilino no paga le puedo asegurar que no están un año a sacarlo de la casa. Porque esa también es una de las causas de que no tengamos suficiente parque de vivienda en alquiler, la falta de garantías jurídicas para los propietarios.

Por último, de verdad, yo no quería abrir este melón en este momento, yo no quería empezar porque no lo hemos hecho a tirarnos los trastos a la cabeza, pero nos dice usted que pidamos perdón por una foto que no hizo VOX, una foto que retuiteó de otra persona en Twitter que es la que había hecho el montaje. Pregúntese usted por qué nosotros podemos ver en la televisión los muertos de Estados Unidos, las morgues de Italia, las UCI saturadas de otros países y de aquí no sale ninguna imagen. Yo creo que lo que pasa es que algunos españoles se cansan de la censura. De todas maneras, Sra. Garrido, nosotros pedimos perdón por lo que había que pedirlo, por haberles hecho caso y convocar Vista Alegre. Todavía espero su perdón por haber convocado el 8M que infectó a miles de personas en toda España.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari El Pi té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. He dit a la meva primera intervenció, i vull insistir perquè amb les respostes que es donen els portaveus de l'esquerra es veu que ens explicam molt malament o no ens volen entendre, no estam en contra que s'incrementi el parc públic d'habitatges, estam totalment a favor, però la resposta al dret a l'habitatge... hi ha el parc públic, efectivament, hi ha i l'hem de potenciar i l'hem d'incrementar, d'acord, però no només hi ha el parc públic, també hi ha l'habitatge lliure, que s'ha d'adaptar als preus, i també hi ha l'habitatge de protecció oficial fet per la iniciativa privada, per tant, amb un preu regulat i amb un preu estipulat, no amb un preu qualsevol. Per tant, habitatge assequible d'iniciativa privada.

Quan la Sra. Campomar, la portaveu de MÉS per Mallorca, diu habitatge assequible, vol posar l'accent aquí perquè es vol escapar del debat. No, no, no, l'habitatge assequible es pot aconseguir amb titularitat pública o amb titularitat privada, però amb preus estipulats i amb preus límits fixats. I això és el que nosaltres els convidam a fer, el que trobam d'aquest decret llei és que no aprofita per fer un impuls també a l'habitatge de protecció oficial d'iniciativa privada, això és el que trobam absolutament a faltar.

Diu la Sra. Campomar: no han aportat res. Sí que hem aportat, molt hem aportat, en el dia d'avui li hem dit perquè l'equipament privat no pot tenir solucions d'habitatge com té l'equipament públic, són ben iguals urbanísticament. Això és una aportació, si vostès obrissin el període d'esmenes li faríem aquesta esmena, però és que hem aportat durant quatre anys, ens hem barallat amb l'esquerra perquè relaxessin l'índex d'intensitat d'ús, que és el que vostès fan, que la mesura més eficaç per a l'habitatge públic que té aquest decret llei serà aquesta, que la va proposar El Pi durant quatre anys, amb la seva negativa. Ara veig que han canviat el cantet.

Agilitació administrativa, també els hem fet moltes propostes, n'hi recordaré una: no haver de passar avaluació ambiental els projectes d'urbanització d'un planejament que ja ha estat avaluat ambientalment. Per què duplicar aquest tràmit? Li vàrem fer una esmena a la seva llei d'impacte ambiental, vostès ens varen dir que no. Això són propostes concretes, jo li vull dir, perquè, és clar, si no vostè diu: no han fet cap proposta. Ja n'hem fetes, moltes n'hem fetes, moltes, però el problema és que vostès no les volen sentir, perquè el subconscient ha traït la Sra. Garrido. Què ens ha dit la Sra. Garrido? Ha dit la veritat, que ja és ben hora de posar l'accent a l'habitatge públic. Per tant, aquest decret llei, tota aquest rotllo que vostès ens han explicat de la col·laboració publicoprivada, no!, vostès posen l'accent només a l'habitatge públic, si ens ho ha dit la Sra. Garrido amb tota claredat i amb

tota la franquesa, i jo li vull agrair, perquè és ben hora de clarificar el debat.

El debat és que aquest decret llei només incideix en l'habitatge de protecció pública de titularitat pública, i això és un error.

Perquè li diré una altra cosa, una figura a la qual nosaltres hem donat suport, que són els grans tenidors, amb la qual discrepam profundament de la posició del Partit Popular perquè pensam que per arreglar el problema de l'habitatge també s'ha d'entrar en l'habitatge desocupat, per això que deia la Sra. Campomar que no hem d'urbanitzar més, que som una illa, que tenim un territori fràgil, etc., totalment d'acord, els grans tenidors, que és la seva figura estrella, no són habitatge públic, són habitatge privat, és habitatge privat que intervé temporalment l'administració, però continua sent habitatge privat. Per tant, el que deia el Sr. Costa. Fixi'ns en la seva contradicció, que diuen: hem de posar l'accent a l'habitatge públic, però la seva mesura estrella és relativa a l'habitatge privat, que són els grans tenidors.

Però, Sr. Costa, vull discrepar amb vostè també d'una cosa que ha dit, el problema de l'habitatge a les Illes Balears no és només un problema d'oferta, no és un problema d'oferta, de fet és molt més un problema de demanda. Home, és clar! Quin problema té l'habitatge a Balears? Que durant molts d'anys, ja veurem, perquè els temps canvien, però fins ara el problema de les Illes Balears és que ha vingut molta gent de fora, residents estrangers, amb una demanda molt forta d'habitatge, aquest és el problema. Què ens passa? Que no podem intervenir aquí. Així com vostè pot dir, bé, nosaltres podríem classificar més sòl o crear més intensitat d'ús i fer habitatges més petits, això ho podem fer, amb la demanda aquesta no hi podem intervenir. Aquesta és la mancança que tenim.

Iestic d'acord també amb una cosa que s'ha dit, la garantia dels propietaris, perquè si la política d'habitatge és veïes acompanyada de garantia que el propietari cobrarà i que quan hi hagi un impagament podrà recuperar la seva propietat en un termini molt breu, un judici ràpid, també aquí es produiria una lluita contra una de les xacres que tenim en matèria d'habitatge, que són els habitatges desocupats, ara diguem que no són dels grans tenidors, perquè aquests habitatges desocupats existeixen, però, com també s'ha constatat aquí, molt sovint el propietari no el vol posar en el mercat perquè no té les garanties suficients. I en això també hi hauríem de fer molta incidència, això ja és un tema més de legislació estatal, com vostès saben, per tant se'ns escapa.

El que no he entès de cap manera és això que els doblers públics no existeixen, però supòs que ja tindrà altres oportunitats per explicar-m'ho.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Començam el torn de fixació de posicions dels grups que no han intervingut ni a favor ni en

contra. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president, senyores i senyors, bon dia. Permeti'm, abans d'entrar en matèria, que dediqui unes paraules a la situació actual, no puc fer més que lamentar els episodis que vivim i des del Grup Parlamentari Ciudadanos ens sumam, una vegada més, a l'agraïment de l'esforç dels nostres herois, de tots els professionals socio-sanitaris que dia a dia lluiten per frenar la propagació del COVID-19, que posen en risc la seva pròpia vida. També un sentit record a les víctimes mortals a causa de la pandèmia. I com no, a totes aquelles persones que són considerades serveis essencials i que acudeixen als seus llocs de feina per garantir que la població sigui proveïda tant d'aliments com de medicaments.

Bé, tractant ja aquest decret llei, des del Grup Parlamentari Ciudadanos pensam que votar a favor de validar aquest decret llei significa validar i aprovar la desastrosa política d'habitatge que ha desenvolupat el Govern del pacte durant aquests cinc anys...

(Se sent de fons el Sr. Castells i Baró de manera inintel·ligible)

(Remor de veus)

Sí? Bé, continuo, president, gràcies. Bé, com deia, torn repetir, des del Grup Parlamentari Ciudadanos pensam que votar a favor de validar aquest decret llei significaria aprovar la desastrosa política d'habitatge que ha desenvolupat el Govern del pacte durant aquests cinc anys; una política d'habitatge basada en mantres que s'han demostrat que eren falsos.

Aquest decret llei enterra la fracassada Llei d'habitatge del 2018, una llei que el pacte va utilitzar per focalitzar els culpables d'allò que la Sra. Armengol i que el Sr. Pons en diuen emergència d'habitatge, uns culpables en forma d'habitatges buits. Perquè vostès defensen dos mantres, un d'ells que milers d'habitatges buits estan així perquè els propietaris, persones físiques com vostès o com jo, no els volen posar en lloguer. Un altra mantra és que també hi ha milers d'habitatges d'entitats financeres i de grans tenidors que no es posen en lloguer per especular.

Identificats els culpables les polítiques d'habitatge social del pacte eren captar els milers, milers d'habitatges buits de grans tenidors i posar-los a disposició de persones que estan en llistes d'espera d'habitatge social, unes 8.000. Tot això en època, fins ara, de bonança econòmica on hi havia recursos per construir habitatge social.

Sr. Pons, quants habitatges buits de grans tenidors s'han posat a disposició de famílies en llista d'espera? Zero. Sr. Pons, quants d'habitatges de nova construcció s'han entregat, entregat, a les famílies que estan en llista d'espera? Desenes, pel que tenim entès. Però, és clar, hi ha 8.000 persones en

llista d'espera, i entreguen desenes d'habitatges. On són els milers d'habitatges buits?

Els mantres eren falsos, els propietaris dubten de llogar per la inseguretat jurídica, i ja s'ha comentat aquí abans. Les entitats financeres volen desfer-se dels seus actius adjudicats el més aviat possible i els grans tenidors no volen tenir immobles buits, volen fer rendible la seva inversió llogant o venent, no hi ha milers d'habitatges buits.

Varen pronosticar que obtindrien milers d'habitatges sense haver de construir, d'aquesta manera volen fonamentar una qüestió de vital importància per als residents de les nostres illes? Bé, ara que s'ha constatat el fracàs de la seva política d'habitatge, ara que tothom sap que no han estat capaços de cobrir les necessitats de la població, ara opten per construir?

Bé, ara fan projectes i els presenten a diferents ajuntaments per tramitar llicències d'obres, i què passa, amb què es troben? Doncs jo els ho diré, que els ajuntaments es torben més d'un any a concedir llicències d'obra, i aquí és on comencen a posar-se nerviosos, nerviosos perquè no els dona temps d'acabar la legislatura amb un parc d'habitatges adient per satisfer les necessitats dels habitants de les nostres illes. Es van comprometre, recordin-ho, que al final de la legislatura s'haurien entregat 1.800 nous habitatges socials, i ho posa la declaració d'intencions del decret llei, entregats.

Ara, després de cinc anys, assenyalant culpables i de no fer res, ara decideixen presentar-nos aquest decret llei, un decret llei que enterra la Llei d'habitatge i la seva política d'habitatge, un decret llei que serveix per reduir els terminis en gestió urbanística i agilitar llicències d'obres per fer promocions d'habitatges de l'IBAVI, un decret llei que atorga la concessió d'aquestes llicències al Consell de Govern. Una jugada ràpida, Sra. Armengol, pot estar content, Sr. Pons, perquè d'aquesta manera es reduirà el temps d'espera, vaja, gairebé un any i mig quedarà reduït a una setmana: cada divendres, el Consell de Govern, podrà aprovar la seva construcció de nous habitatges socials, mentre que paguem o paguen els seus impostos hauran d'esperar un temps que es fa etern per aconseguir llum verda a la construcció de ca seva.

Això demostra també el fracàs de la seva Llei d'urbanisme, però aquest és un altre i ja en parlarem a un altre moment. I també treballarem per evitar aquesta discriminació.

Però ara ens enfrontem a un problema greu, el problema econòmic, i recordin que han tucat anys de bonança, amb rècord d'ingressos. Diuen que hi ha 3.000 famílies que es beneficien de les ajudes al lloguer, que bo seria que aquestes famílies ja fossin en habitatges de l'IBAVI, però, com hem dit, han tucat anys de bonança sense construir habitatge social. Ja podien haver agilitat la construcció fa cinc anys.

Les obres s'hauran de pagar, ja sabem que la col·laboració publicoprivada estrictament entesa no entra en els seus plans, per tant, com ho pensen fer? I aquí anomenaré un tercer mantra: els empresaris, promotors i constructors, segons es desprèn, no són de fiar i són culpables del problema de la

manca d'habitatge. Li diré, Sr. Pons, que això també és fals, que el sector immobiliari de les Illes Balears està format per professionals altament capacitats i honests, molt enfora de la imatge que els populistes volen donar del sector.

I finançament, Impost del Turisme Sostenible, és cert, eren 23 milions d'euros que volien destinar a habitatge, no és vera? No fa falta que amb la situació que tenim els recordi que aquesta temporada la recaptació de l'ITS no bastarà ni per tancar projectes que ja estan en marxa, no sabem ni quan podrem obrir ports i aeroports, no comptin amb aquests doblers. És vera que, gràcies a la pressió de la societat civil i de partits com el nostre, s'han vist obligats a incorporar en aquest decret llei la col·laboració publicoprivada de la qual fa estona que li parlava. Però, és clar, a cessions dels seus mateixos socis populistes, la col·laboració que reflecteix el seu decret no està consensuada amb el sector immobiliari i, a més a més, no és realitzable. I no, no ho és, em sap greu donar aquesta mala notícia.

Miri, no és viable, perquè qualsevol empresa que accedeixi a realitzar un projecte de col·laboració publicoprivada requerirà un benefici just i raonable, i els he de recordar que del decret no es desprèn que les empreses tenguin garantit un benefici just. I em permetrà que els adverteixi que les ofertes de licitació de cessió de sòl públic per construir habitatge social quedaran desertes. I sí, hauré perdut un temps molt valuós.

Per evitar que això passi, nosaltres, aplicant el nostre principi de política útil, acceptem l'oferta que ens fa el conseller per col·laborar amb la gestió de la col·laboració publicoprivada en matèria d'habitatge, perquè no podem perdre temps, ens volem assegurar que realment funcioni. La situació econòmica és dramàtica i sense la col·laboració publicoprivada no serà possible iniciar la construcció d'habitatge social, perquè també hem d'advertir que sense finançament i sense col·laboració publicoprivada no podem continuar oferint sòls dotacionals per construir habitatges per a les persones amb situació de vulnerabilitat. I és una pena, perquè aquesta sí que és una iniciativa que des del Grup Parlamentari Ciutadans compartim, de fet estava inclosa en el nostre programa electoral, però, sense doblers, no es podrà fer, i sense doblers tampoc no es podrà exercir el dret de tempteig i retracte.

Bé, no podem votar a favor de validar cinc anys perduts en matèria d'habitatge, no podem consentir que se segueixin cercant culpables i no cercar solucions, a més, ja no podem comptar amb els ingressos de l'ITS, ja no podem comptar amb partides que ja estan pressupostades. La població necessita respostes i també en aquesta matèria i la resposta és la col·laboració publicoprivada amb la construcció d'habitatge social, i la resposta és la col·laboració publicoprivada per a la construcció d'habitatge assequible per a les famílies de classe mitjana, aquestes famílies a les quals vostès han donat l'esquena.

Deixin les consignes dels seus socis populistes i vagin a solucions viables. Nosaltres, aplicant la política útil, en tenim

de solucions viables i, per tant, estarem al costat del Govern en aquesta situació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Ara correspon, entorn de fixació de posicions, al Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, i altra vegada bon dia a tothom. Començaré amb una nota formal, em sap greu que a la Sra. Garrido no li agradi que parlem d'aquests temes, però no em queda més remei que fer-ho, ja que el meu grup, doncs, com vostès saben, va impugnar la validesa d'aquesta Diputació Permanent, nosaltres creiem que hauria d'haver estat el Ple el que hagués conegut sobre la validació d'aquests decrets lleis, ho vam argumentar, la Sra. Garrido ha fet referència que la major part de grups parlamentaris van tenir una determinada opinió, però el nostre argument que la suspensió d'activitats no s'ha fet com tocava, doncs em sembla que és respectable. Vostè diu que per què ens reafirmam en aquests aspectes formals? Doncs miri, per una raó molt senzilla, Sra. Garrido, perquè sense formalitat no hi ha parlamentarisme i sense parlamentarisme no hi ha democràcia, per tant el respecte als procediments, que és el fonament de qualsevol funcionament parlamentari, nosaltres no el podem deixar passar per alt i, evidentment, la crida a l'observança del reglament i de les normes, doncs, evidentment, és un element més fonamental de l'exercici d'aquest parlamentarisme, tan vàlid com parlar de continguts, que és el que començaré a fer a partir d'ara.

Tots els portaveus han fet referència a les circumstàncies molt excepcionals, excepcionalíssimes en les quals ens trobem debatent sobre la validació d'aquest decret, no només per l'aspecte que en aquests moments té la Sala de Plens i la participació per via telemàtica d'alguns dels portaveus, no només això, ni és un bon exemple, sinó que sabem que hi ha una crisi sanitària important i que darrera d'aquesta crisi sanitària vindrà una crisi econòmica que posarà el món cap per avall, i ho dic amb aquest terme, el món cap per avall, perquè aquest és l'element que ens fa tenir o afrontar aquest debat amb un grandíssim escepticisme, amb un grandíssim escepticisme, perquè la situació d'excepcionalitat en la qual vivim ha fet que, per exemple, d'un dia per l'altre hagin adquirit naturalesa en el nostre ordenament jurídic uns conceptes que imaginàvem tan llunyants relatius a matèria d'habitatge, com pot ser la moratòria en el pagament del lloguer, com pot ser la moratòria en el pagament de les hipoteques, com pot ser la prohibició dels desnonaments, com pot ser el concepte de vulnerabilitat; és a dir, tenim unes normes que són al nostre ordenament jurídic estatal, dictades a l'empara del decret d'alarma, que capgiren absolutament tots els conceptes sobre els quals nosaltres podíem fer política d'habitatge fins a aquests moments.

Per tant, quan diem que la situació de gran excepcionalitat ens fa ser molt escèptics sobre la virtualitat d'aquest decret llei, no ho diem perquè sí, no és un recurs retòric, és que realment estam en una situació en què es canvien absolutament moltíssimes de les polítiques d'accés a l'habitatge.

I no només ho confonjo això, Sr. Conseller, sense anar més enfora, a la seva primera intervenció, quan vostè ens presentava el decret llei ha fet referència que es tramitaran immediatament els ajuts per al lloguer del 2018, 2019 i 2020, ha dit vostè, per import de 9 milions d'euros, això és una mesura que està a un decret llei que el Govern de les Illes Balears va aprovar la setmana passada; és a dir que això demostra com vostès mateixos fan decrets lleis que ja modifiquen el decret llei que avui ens porten a validació i que la setmana que ve o l'altra validarem aquest altre decret llei, que ja conté una mesura d'emergència respecte d'aquestes polítiques que avui ens demana que validem en el seu decret llei.

Per tant, vostè entendre, i esper que entenguin, i esper que els partits que donen suport al Govern entenguin el gran escepticisme en què ens trobem com és la situació de gran excepcionalitat, nosaltres analitzem un decret llei que ha estat concebut probablement a la segona part de l'any 2019, que ha estat aprovat al principi del 2020 i que ara el validam en un context absolutament diferent.

Aquest escepticisme es veu, aquest escepticisme diguem conjuntural es veu aprofundit per un escepticisme històric, un escepticisme històric, perquè jo els faré un repàs molt breu de les normes que en els últims tres anys han regulat aquestes matèries que ara som aquí tocant. El desembre del 2017, una llei d'urbanisme; el juny del 2018, una llei d'habitatge; i el gener del 2020, un decret llei de mesures urgents d'habitatge, que té molta part urbanística també; ja dic, cada any i mig fem una llei, algunes pretesament generals com la d'urbanisme o la d'habitatge, i altres que són un decret llei d'urgència, però que és molt prolix, que és molt tècnic, que és molt profund i que, per tant, és d'una gran complexitat, cada any i mig. Escoltin, això també ens fa ser molt escèptics, perquè a nosaltres el que ens fa pensar és que el Govern no té un rumb clar en la gestió de tota aquesta gran problemàtica de l'habitatge, perquè ho hem de dir molt clar, no és normal cada any i mig regular aspectes sobre l'ús del sòl i sobre el sòl que es dedica a habitatge, i després mesures extraordinàries sobre habitatge.

Per tant, aquest és el panorama general en què s'emmarca la nostra presa de posició en aquest debat, que és el gran escepticisme sobre com aquesta normativa podrà donar resposta a la gran situació d'incertesa que tenim en aquests moments.

Vull afegir també a la situació d'incertesa, no només sobre el capítol de precarietat, l'habitatge relacionat amb la precarietat, evidentment, com que hi haurà molta més pobresa hi haurà molta més dificultat d'accedir a l'habitatge; és a dir, està clar que la crisi tindrà un efecte directe sobre l'habitatge, que, com deia, és el que ens fa ser escèptics; però no ens

enganyem, la crisi també tindrà efectes sobre moltes altres coses que indirectament impacten sobre l'habitatge i especialment sobre el nostre model econòmic.

I aquí vull entrar en el debat que tenien el Sr. Costa i el Sr. Melià sobre el problema de l'oferta i el problema de la demanda, i jo estic totalment d'acord amb el Sr. Melià, a les Illes Balears no hi ha bàsicament un problema d'oferta, sinó que el que hi ha és un problema d'un immens desajust entre una demanda i una oferta, que una demanda és el que deia el Sr. Melià, i una altra demanda, que està molt vinculada amb el model que tenim fins ara, que hem tingut fins ara i que ja veurem si aquest model econòmic continuarà existint, com vostès saben tenim un model econòmic molt intensiu en la crida de mà d'obra i que d'alguna manera jo, per no allargar-me en aquest tema, la prova està claríssima, és a dir, on més desfermat està el turisme més problemes hi ha amb l'habitatge, i on més control es fa al turisme menys problemes hi ha amb l'habitatge.

És a dir, per resoldre el problema o la qüestió de si és un problema d'oferta o és un problema de demanda, escoltin, el problema és que a les Illes Balears es necessita el doble de salari per accedir a l'habitatge que a Barcelona o a Madrid, el doble, perquè hi ha una combinació de preus molt alts i de salaris molt baixos. Per tant, tenim un problema molt específic, molt relacionat amb el nostre model econòmic i, per tant, lament dissentir del que ha dit gairebé tothom, però és que per molt d'habitatge públic que fem i per molt d'habitatge privat que fem, mentre continuem tenint aquest model econòmic, continuarem tenint problemes d'habitatge, perquè estarem fent com el mite clàssic del cubell de les danaiades, les nimfes que anaven omplint un cubell que no tenia fons, per tant, l'hem anat construint, construint, construint que el que afavoreix és que cada vegada, en cas que ens mantenguéssim amb el model econòmic que hem tengut fins ara, que està per veure, ens vagi venint més gent, vagi venint més gent, perquè gairebé diria que a hores d'ara un dels elements que ha posat fre a més desenvolupament turístic és que no hi havia habitatge, per tant no podien venir treballadors a treballar a l'àmbit de l'habitatge.

Per tant, fent tota aquesta crítica vull dir que evidentment hi ha elements positius en el decret, s'han dit, jo no ho repetiré, també hi ha coses que no ens agraden, que ens fan arrufar el nas, tot el que gira envoltant de les excepcions, el criteri de la llicència municipal, excepcions a l'ordenació urbanística, legalització d'edificis inadequats; amb això vull fer una crítica també relacionada amb la crítica que he fet sobre les anades i vingudes que fa el Govern amb les seves lleis legislatives sobre l'habitatge, que primer vam començar amb el Decret Llei 1/2018, de mesures urgents per fer equipaments d'interès autonòmic, i després en el Decret Llei 5/2018, de projectes industrials estratègics, ja són dos decrets llei que fa el Govern que tots van en el mateix truc, que és botar-se el planejament i botar-se la llicència municipal, i ara ja arribem al sùmmum d'aquesta política que fem també amb l'habitatge protegit.

Nosaltres volem cridar l'atenció, volem dir al Govern que no ens agrada aquesta manera de procedir, que el Govern abusa de la seva iniciativa legislativa per fer una cosa que, de fet, és negativa; és a dir, a les Balears, amb tot aquest panorama que jo he presentat, totes aquestes lleis que he dit, tots aquests decrets llei que he dit, fem que la llei deixi de ser una norma general, a les Illes Balears la llei ja no és una norma de caràcter general, a les Illes Balears la llei és una norma de caràcter particular, de caràcter excepcional i és un ordenament fragmentari, i ho he de dir, em sap greu, ho he de dir, i és una crítica que des del poder legislatiu fem al poder executiu amb la seva iniciativa legislativa, no legislam bé, no legislam bé i crec que el Govern hauria de fer un esforç perquè les seves polítiques es plasmessin i es visualitzessin en un corpus normatiu més coherent.

En resum, acabo ja, Sr. President, avui ens demanen que validem una llei molt prolixa, amb mesures molt tècniques, amb mesures molt concretes, abusant de la figura del decret llei, dic abusant perquè aquest decret llei té moltes mesures que no són urgents, algunes sí que justificarien la urgència, per tant, l'opció a través de decret llei, altres no, i se'ns obliga a agafar-lo o a deixar-lo, i això, evidentment, ens incomoda molt; tendríem la temptació de no agafar-lo, de deixar-lo, perquè no ens agrada aquest abús de la figura del decret llei, ja ho hem defensat; però, per una postura de responsabilitat, nosaltres el que intentarem és que es pugui tramitar com a projecte de llei i, per tant, ens abstindrem en la votació de la validació i creiem que la solució òptima seria que es pogués tramitar com a projecte de llei, i això permetria que es mantinguessin vigents aspectes (...) amb aquest decret llei i, a la vegada, ens permetria intervenir, en consens amb la resta de grups, per modificar aquells aspectes als quals creiem que s'hauria d'arribar.

I això és tot. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, gràcies, Sr. Castells. Ara hem de passar a la votació, jo deman un poc d'atenció perquè és la primera vegada que hem de votar en aquestes circumstàncies.

Abans de procedir a la votació, he de recordar-los que, segons els acords de la Mesa del passat dia 30 de març, i en relació amb l'emissió del vot telemàtic, el punt número 3 del seu annex diu: "Quedarà sense efecte el vot telemàtic en el supòsit que el diputat o la diputada sigui present a la sessió de la Diputació Permanent". Faig aquest comentari perquè en aquests moments hi ha un diputat presencial, el Sr. Castells, que, prèviament, ha emès el seu vot telemàtic, però, com que vostè és present li he demanat a vostè, en primer lloc, el sentit del vot.

La pregunta és si la Diputació Permanent valida o no el decret debatut. Per tant, Sr. Castells, vostè ha d'emetre el seu vot presencialment pel que ens digui a través de la transmissió telemàtica. Sr. Castells?

EL SR. CASTELLS I BARÓ.

El meu vot és d'abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara passam a la votació presencial típica de la cambra. Passam a votar. Votam.

(Remor de veus)

Be, passam a votar. Votam. No es veu. Passam a votar. Votam.

Com veuen vostès, s'ha procedit a la votació presencial que dona un resultat de 7 vots a favor, 5 en contra i 1 abstenció.

Tenim, per una altra banda, 4 vots emesos telemàticament, 2 dels quals són a favor i 2 són en contra. Per tant, el resultat de la votació és de 9 vots a favor, 7 en contra i 2 abstencions.

Ara, com vostès saben, un cop validat el decret llei, hem de demanar si qualque grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei.

(Se sent de fons el Sr. Melià i Ques que diu: "sí")

Doncs ara tornarem a fer el mateix procediment, ara es tracta de votar si es vol tramitar com a projecte de llei. I correspon demanar, en primer lloc, al Sr. Castells si desitja que es tramiti com a projecte de llei. Sí, no o abstenció, Sr. Castells?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

El meu vot és sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies, Sr. Castells. Ara procedirem a la votació presencial. Votam.

Hi ha a la votació presencial: 6 vots a favor i 7 en contra. I els he de dir que hi ha 4 vots telemàtics, 2 en contra de la tramitació com a projecte de llei i 2 a favor de la tramitació com a projecte de llei.

Per tant, es produeix un empat: 9 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

Per tant, hem d'aplicar l'article 101.1, que ens diu que hem de repetir la votació fins a tres vegades. Per tant, començam la segona votació i hem de tornar a reproduir el mateix procediment. Per tant, la primera pregunta és formulada al Sr. Castells. Sr. Castells, desitja que es tramiti com a projecte de llei sí, no o abstenció?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Ara procedim a la votació presencial. Votam.

6 vots a favor, 7 en contra. Com els he dit, hi ha 2 vots favorables a la tramitació com a projecte de llei i 2 vots telemàtics en contra. Per tant, es continua mantenint un empat a 9.

L'article 101.1 diu que ara el president pot suspendre la sessió, i jo ho deman, algú necessita que sigui suspensa la sessió?

(Se sent de fons el Sr. Melià i Ques que diu: "el Govern, una horeta per reflexionar" i algunes rialles)

Si ningú no ho demana, procedim a la tercera votació i tornam repetir la mateixa seqüència. Sr. Castells, vol que es tramiti com a projecte de llei sí, no o abstenció? Sr. Castells?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Molt bé, moltes gràcies. Ara fem la votació presencial. Votam.

6 vots a favor, 7 en contra, cap abstenció. I com els he dit, hi ha 2 vots telemàtics a favor de la tramitació com a projecte de llei i 2 en contra. Per tant, continua produint-se un empat a 9.

Després d'una tercera votació, si novament es produïa l'empat, s'entendrà rebutjat el dictamen, l'article, l'esmena, el vot particular o la proposició de què es tracti. Per tant, decau la iniciativa de la tramitació com a projecte de llei.

Per tant, donam per conclosa aquesta sessió de la Diputació Permanent i ara procedirem a les modificacions de transmissió telemàtica per començar la segona Diputació Permanent.

Moltes gràcies.



DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS